

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Strasbourg den 12.12.2023
COM(2023) 637 final

2023/0463 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om fastställande av harmoniserade krav på den inre marknaden vad gäller transparens kring intresserepresentation för tredjeländers räkning och om ändring av direktiv (EU) 2019/1937

(Text av betydelse för EES)

{SEC(2023) 637 final} - {SWD(2023) 660 final} - {SWD(2023) 663 final} -
{SWD(2023) 664 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Syftet med detta förslag är att bidra till en väl fungerande inre marknad för verksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning för att påverka utveckling, utformning eller genomförande av politik eller lagstiftning, eller offentliga beslutsprocesser, i unionen (*intresserepresentationsverksamhet*) genom att fastställa harmoniserade regler för en hög grad av transparens kring sådan verksamhet när den bedrivs på den inre marknaden.

En hög grad av transparens på detta område kommer även att göra det lättare för medborgare, offentliga beslutsfattare och andra intressenter att förstå vilka tredjeländer som efterfrågar intresserepresentationsverksamhet.

I den mån den normalt tillhandahålls mot ersättning utgör intresserepresentation, inbegripet intresserepresentation för tredjeländers räkning, en tjänst i den mening som avses i artikel 57 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*).

Tillhandahållandet av intresserepresentation i unionen är en växande och alltmer gränsöverskridande verksamhet. Intresserepresentationsverksamhet regleras på olika sätt i medlemsstaterna. För närvarande har femton medlemsstater¹ ett öppenhetsregister över intresserepresentationsverksamhet, men inte alltid på nationell nivå. De medlemsstater som har ett regelverk föreskriver åtgärder som skiljer sig åt i följande avseenden: vilka enheter och vilken verksamhet som omfattas, samt relevanta definitioner av intresserepresentationsverksamhet, tröskelvärden för enheters storlek eller verksamhet som medför krav på transparens eller registrering, krav på dokumentation, vilka uppgifter som samlas in från enheter som är verksamma inom intresserepresentation, till exempel om deras identitet och deras kunders identitet, huruvida det finns tillsynsmyndigheter och dessa myndigheters befogenheter, struktur och oberoende, i förekommande fall, typ av sanktioner och bötesbelopp, och hur ofta den registrerade informationen uppdateras. Tolv medlemsstater reglerar inte transparens kring intresserepresentationsverksamhet. Den rättsliga ramen är därför mycket fragmenterad i unionen².

Denna fragmentering skapar hinder på den inre marknaden för intresserepresentationsverksamhet, inbegripet när denna bedrivs för tredjeländers räkning, vilket undergräver den inre marknadens funktion. Skillnaderna mellan medlemsstaterna skapar olika spelregler och gör att kostnaderna för regelefterlevnad blir högre för enheter som vill bedriva gränsöverskridande intresserepresentationsverksamhet. De olika spelreglerna leder bort gränsöverskridande intresserepresentationsverksamhet från medlemsstater där sådan verksamhet är mer reglerad till förmån för medlemsstater där den inte är lika reglerad. Detta leder i sin tur till en risk för forumshopping och regelarbitrage, det vill säga att enheter som vill undgå reglering i vissa medlemsstater utnyttjar skillnader i regleringskraven.

Tredjeländers regeringar använder sig allt oftare av intresserepresentation vid sidan om de formella diplomatiska kanalerna och processerna för att driva sina politiska mål³.

¹ En omfattande analys av medlemsstaternas befintliga rättsliga ramar finns i bilaga 6 till den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag (SWD (2023) 663 final).

² Se bifogad konsekvensbedömning.

³ OECD (2021), *Lobbying in the 21st Century: Transparency, Integrity and Access*, OECD Publishing, Paris, <https://doi.org/10.1787/c6d8eff8-en>, s. 43.

Medlemsstaterna inser att denna situation skapar en möjlighet för aktörer från tredjeländer att kringgå transparenskraven och i det fördolda utöva inflytande på beslutsfattande och demokratiska processer i unionen. Vissa medlemsstater överväger därför att utforma nya regler för att hantera utländskt inflytande, till exempel genom att införa allmänna skyldigheter för enheter som tar emot utländsk finansiering som i praktiken skulle tillämpas på tillhandahållande av intresserepresentation för tredjeländers räkning. Det betyder att ovannämnda fragmentering sannolikt kommer att öka när det gäller just intresserepresentation för tredjeländers räkning. Därmed skulle enheter som bedriver intresserepresentation möta ytterligare hinder när de tillhandahåller intresserepresentation för tredjeländer på den inre marknaden.

När tredjeländer för fram sina synpunkter på ett transparent sätt kan de bidra positivt till den offentliga debatten och vara en välkommen del av de internationella kontakterna. När intresserepresentation för tredjeländers räkning bedrivs i det fördolda används den dock ofta som en kanal för att försöka påverka unionens demokratier⁴. Genom att styra den allmänna opinionen kan den påverka politiska val på ett sätt som skadar det politiska livet i medlemsstaterna och i unionen som helhet.

Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) har konstaterat att utländska intressens inflytande och lobbyverksamhet kan ha en omvälvande inverkan på det politiska livet i ett land, inte bara på inrikespolitiken utan även på dess utrikespolitik, valsysteem, ekonomiska intressen och förmåga att skydda sina nationella intressen och sin nationella säkerhet⁵. Utländska regeringar kan med offentliga medel genomföra långtgående och varaktiga påverkanskampanjer. Riskerna med lobby- och påverkansverksamhet som bedrivs av utländska regeringar är därför större än de är med rent inhemsk verksamhet⁶.

Det saknas dessutom information om intresserepresentation som bedrivs för tredjeländers räkning på den inre marknaden, eftersom medlemsstaterna inte konsekvent samlar in eller systematiskt utbyter information om sådan verksamhet. Det är därför svårt att identifiera och kartlägga intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning i medlemsstaterna och att göra det på ett samordnat och effektivt sätt i hela unionen. Bristen på transparens när det gäller finansieringen av viss intresserepresentationsverksamhet innebär vidare att medborgare och beslutsfattare inte kan identifiera källorna till sådan finansiering. Denna brist på information är ytterligare en faktor som kan få medlemsstaterna att hantera denna företeelse på olika sätt. Det finns ett allmänintresse av sådan information, både som ett mål för den nationella lagstiftning som reglerar intresserepresentationsverksamhet, men också för berörda aktörer och medborgare i största allmänhet som vill förstå hur offentliga beslut påverkas.

⁴ Begreppet ”utländsk påverkan” används för att skilja mellan det inflytande som utövas inom ramen för diplomatiska förbindelser, och utländsk påverkan, dvs. verksamhet som i det fördolda bedrivs av, eller för, en utländsk aktör på statlig nivå i syfte att utöva påtryckningar, vilseleda eller korrumpiera och som strider mot unionens suveränitet, värden och intressen.

⁵ OECD (2021), *Lobbying in the 21st Century: Transparency, Integrity and Access*, OECD Publishing, Paris, <https://doi.org/10.1787/c6d8eff8-en>, s. 44.

⁶ OECD (2021), *Lobbying in the 21st Century: Transparency, Integrity and Access*, OECD Publishing, Paris, <https://doi.org/10.1787/c6d8eff8-en>, s. 45.

Bristen på information försvårar en effektiv tillsyn och skadar inte bara den inre marknadens funktion utan även demokratin i unionen, eftersom den påverkar unionsmedborgarnas förtroende för demokratiska processer och beslutsfattare och deras förmåga att utöva sina rättigheter och skyldigheter. En färsk Eurobarometerundersökning om medborgarskap och demokrati visade att omkring åtta av tio EU-invånare anser att utländska påverkansförsök som är inriktade på de demokratiska systemen i unionen är ett allvarligt problem som bör åtgärdas⁷. Av respondenterna i det offentliga samrådet ansåg 84,5 % att lobbyverksamhet eller pr-verksamhet som finansieras, eller kontrolleras, av tredjeländer utgör en hög risk för hemliga utländska påverkansförsök. Europaparlamentet⁸ och rådet⁹ har betonat vikten av att ta itu med det hot mot demokratin som utländsk påverkan utgör. Denna oro har ökat sedan Ryssland inledde sitt anfällskrig mot Ukraina.

Huvudsyftet med detta förslag, som kompletterar befintliga åtgärder på unionsnivå, är att **införa gemensamma standarder för transparens och ansvarsutkrävande på den inre marknaden för intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning**. Genom att föreskriva gemensamma transparenskrav för sådan verksamhet skulle initiativet förbättra den inre marknadens funktion för sådan verksamhet, skapa lika spelregler, minska efterlevnadskostnaderna för enheter som vill bedriva intresserepresentationsverksamhet för tredjeländers räkning över gränserna och förhindra regelarbiterage. Ett centralt inslag i förslaget är inrättandet av nationella register för enheter som bedriver sådan verksamhet.

Det föreslagna direktivet föreskriver fullständig harmonisering genom proportionella harmoniserade transparenskrav och ett omfattande system av skyddsåtgärder, inbegripet effektiv rättslig prövning, ett harmoniserat sanktionssystem som är begränsat till straffavgifter, oberoende tillsynsmyndigheter samt skyldigheter för att förhindra stigmatisering och i synnerhet säkerställa att inga negativa konsekvenser uppstår till följd av att man omfattas av transparensreglerna. Detta kommer i praktiken att förhindra överreglering och stigmatisering. Medlemsstaterna skulle inom ramen för de harmoniserade reglerna förbjudas att avvika från reglerna genom att fastställa mer omfattande transparenskrav.

⁷ Se Flash Eurobarometer 528 om medborgarskap och demokrati.

⁸ Sedan 2019 har Europaparlamentet inrättat två särskilda utskott – INGE och INGE2, om utländsk inblandning i alla demokratiska processer i Europeiska unionen, inbegripet desinformation, och om att stärka integriteten, transparensen och ansvarsskyldigheten i Europaparlamentet – som har antagit resolutioner på detta område. Se Europaparlamentets resolution av den 9 mars 2022 om utländsk inblandning i alla demokratiska processer i Europeiska unionen, inbegripet desinformation (2020/2268 (INI)), Europaparlamentets resolution av den 13 juli 2023 om rekommendationer om en reform av Europaparlamentets regler om öppenhet, integritet, ansvarsskyldighet och korruptionsbekämpning (2023/2034 (INI)) och Europaparlamentets resolution av den 1 juni 2023 om utländsk inblandning i alla demokratiska processer i Europeiska unionen, inbegripet desinformation (2022/2075 (INI)).

⁹ Rådets slutsatser om kompletterande insatser för förstärkning av motståndskraft och motverkande av hybridhot, 10 december 2019, 14972/19. Rådets slutsatser om den globala strategin för forskning och innovation – Europas strategi för internationellt samarbete i en föränderlig värld, 28 september 2021, 12301/21. Rådets slutsatser om utländsk informationsmanipulering och inblandning, 18 juli 2022, 11173/22.

Denna intervention skulle även stärka integriteten hos, och allmänhetens förtroende för, unionens och medlemsstaternas demokratiska institutioner genom att säkerställa transparens kring intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning och förbättra kunskapen om omfattning, trender och aktörer bakom sådan verksamhet. Dessutom skulle en enhetlig och proportionell unionsstrategi med fokus på transparens och demokratiskt ansvarsutkrävande för att hantera de utmaningar som intresserepresentation för tredjeländersenheters räkning innebär kunna bidra till att standarder fastställs på internationell nivå. Medlemsstaternas nuvarande fragmenterade sätt att hantera frågan skadar däremot sannolikt unionens anseende, eftersom den saknar en konsekvent och samstämmig strategi.

Det krävs åtgärder på unionsnivå för att förhindra att nya hinder uppstår och för att säkerställa en väl fungerande inre marknad för intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning. Utan unionsåtgärder kommer medlemsstaterna var för sig hantera de identifierade riskerna för demokratin, vilket riskerar att undergräva den inre marknaden för intresserepresentation för tredjeländers räkning. En tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning är därför det främsta syftet med detta initiativ.

I detta förslag föreslås specifika och riktade åtgärder som är proportionella och syftar till att säkerställa att enheter som bedriver intresserepresentationsverksamhet för tredjeländers räkning på den inre marknaden kan göra detta i en harmoniserad, transparent och mer förutsägbar rättslig miljö, vilket gynnar de berörda enheterna, berörda beslutsfattare och medborgarna. Starka skyddsåtgärder förhindrar potentiella negativa konsekvenser för de berörda enheterna och säkerställer full respekt för grundläggande rättigheter och demokratiska principer och värden. Förslaget omfattar inte enheter som får finansiellt stöd från andra medlemsstater eller från tredjeländersenheter för ändamål som inte har något samband med intresserepresentation.

Detta angreppssätt skiljer sig radikalt från det som tillämpas i vissa andra jurisdiktioner (genom så kallade ”lagar om utländska agenter”)¹⁰. Sådana lagar omfattar ofta åtgärder som på ett otillbörligt sätt begränsar civilsamhällets demokratiska utrymme genom att stigmatisera, hota och begränsa verksamheten för vissa civilsamhällesorganisationer, journalister eller människorättsförsvarare. Beteckningen *utländsk agent* enligt sådana lagar syftar ofta till att undergräva både den finansiella stabiliteten för de berörda organisationerna och deras trovärdighet.

Till skillnad från sådana ”lagar om utländska agenter” innebär detta förslag ingen negativ stämpel för specifika enheters, till exempel civilsamhällesorganisationers, verksamhet och

¹⁰ Unionen fördömer konsekvent alla otillbörliga begränsningar av grundläggande friheter och begränsningar av det medborgerliga och politiska utrymmet i strid med internationell människorättslagstiftning, inbegripet så kallade lagar om utländska agenter. Se till exempel *Ryssland: uttalande från EU:s utrikesrepresentant på tioårsdagen av införandet av lagen om utländska agenter*, som finns på <https://www.consilium.europa.eu/sv/press/press-releases/2022/07/20/russia-declaration-by-the-high-representative-on-behalf-of-the-eu-on-the-10th-anniversary-of-the-introduction-of-the-law-on-foreign-agents/>, *Georgia: Statement by the High Representative on the adoption of the Georgian “foreign influence” law*, som finns på https://www.eeas.europa.eu/eeas/georgia-statement-high-representative-adoption-%E2%80%9Cforeign-influence%E2%80%9D-law_en (ej översatt till svenska), och *EU in BiH on recent developments in the RS*, som finns på https://www.eeas.europa.eu/delegations/bosnia-and-herzegovina/eu-bih-recent-developments-rs_en?s=219 (ej översatt till svenska).

syftar inte heller till att begränsa civilsamhällets demokratiska utrymme. I stället föreskrivs krav på transparens och ansvarsutkrävande som är tillämpliga på alla enheter som bedriver intresserepresentationsverksamhet för tredjeländers räkning, oavsett deras rättsliga status. Åtgärderna förbjuder inte heller någon typ av verksamhet eller kräver transparens när det gäller utländsk finansiering som inte har något samband med intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning. Slutligen omfattar förslaget skyddsåtgärder som syftar till att säkerställa ett proportionellt införlivande och säkerställande av efterlevnad, samt undvika risken för stigmatisering.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Detta förslag kompletterar förslaget till **förordning om transparens och inriktning när det gäller politisk reklam**¹¹. Förslaget om politisk reklam syftar till att uppnå en hög grad av transparens när det gäller politiska reklamtjänster i unionen, oavsett vilket medium som används, och att fastställa ytterligare skyddsåtgärder som är tillämpliga på inriktning av politisk reklam på grundval av behandling av personuppgifter.

Detta initiativ har ett annat tillämpningsområde än förslaget om politisk reklam. Det omfattar intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för en tredjelandsenhets räkning. Häri ingår intresserepresentationsverksamhet som består i att anordna kommunikations- eller reklamkampanjer, vilka även kan betraktas som politisk reklam. Intresserepresentation omfattar dock främst verksamhet som inte också är ”politisk reklam” (t.ex. direkt lobbyverksamhet mot enskilda individer). Förslaget om politisk reklam omfattar dessutom verksamhet inom sitt tillämpningsområde, oavsett om den bedrivs för ett tredjelands räkning.

Enligt förslaget om politisk reklam säkerställs transparens särskilt genom att enskilda personer får tillgång till viss information med varje politiskt reklammeddelande. Dessutom skulle utgivare av politisk reklam som är mycket stora onlineplattformar i den mening som avses i förordningen om digitala tjänster¹² behöva göra informationen i transparensmeddelandet tillgänglig via de databaser över reklammeddelanden som offentliggörs i enlighet med artikel 39 i förordningen om digitala tjänster. Det nuvarande initiativet kompletterar detta genom att ge allmänheten tillgång till kompletterande information i medlemsstaternas nationella register om leverantörer av intresserepresentationsverksamhet, särskilt en tydlig angivelse av det tredjelands för vars räkning intresserepresentationsverksamheten bedrivs, de medlemsstater där intresserepresentationsverksamheten kommer att bedrivas och de lagstiftningsförslag, strategier eller initiativ som intresserepresentationsverksamheten är inriktad på.

Detta förslag kompletterar också **förordningen om digitala tjänster**, som kräver att leverantörer av onlineplattformar tillgängliggör viss information om annonser som de presenterar i sina onlinegränssnitt. Dessutom kräver förordningen om digitala tjänster att leverantörer av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer som presenterar annonser i sina onlinegränssnitt ska sammanställa och offentliggöra en databas med information om annonserna i en särskild del av sitt onlinegränssnitt, genom ett sökbart

¹¹ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om transparens och inriktning när det gäller politisk reklam (COM(2021) 731 final).

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EU (förordningen om digitala tjänster) (EUT L 277, 27.10.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj>).

och tillförlitligt verktyg. Sådana leverantörer åläggs också att bedöma och minska risker i samband med driften, utformningen eller användningen av sin tjänst som har faktiska eller förutsebara negativa effekter på en rad samhällsrisker, bland annat när det gäller samhällsdebatt, valprocesser och den allmänna säkerheten.

Detta initiativ har ett annat tillämpningsområde än förordningen om digitala tjänster, eftersom det omfattar intresserepresentationsverksamhet för tredjeländers räkning. Sådant verksamhet kan innebära (t.ex. som en del av anordnandet av och annonseringen eller kommunikationskampanjen) att annonser placeras i onlineplattformarnas onlinegränssnitt inom ramen för förordningen om digitala tjänster. När så är fallet föreskrivs i detta initiativ att den enhet som bedriver intresserepresentationsverksamhet bör inkludera leverantörerna av onlineplattformstjänster i sin registrering, och de relevanta kostnader som hänför sig till deras tjänster bör inkluderas i det ersättningsbelopp som enheten redovisar. I sådana situationer reglerar detta initiativ dock inte onlineförmedlarnas ansvar och ställer inga krav direkt på leverantörerna av onlineplattformar.

Förslaget kompletterar dessutom förslaget till en **europaisk mediefrihetsakt**¹³, som syftar till att åtgärda fragmenteringen vad gäller nationella bestämmelser om mediers frihet och mångfald samt redaktionellt oberoende för att säkerställa ett fritt tillhandahållande av medietjänster på den inre marknaden, men även ser till att medlemsstaterna fortfarande kan anpassa mediepolitiken till sina nationella förhållanden, i enlighet med sina befogenheter. Det förslaget lägger också fokus på oberoendet hos och en stabil finansiering av public service-medier, samt på insyn i medieägandet och fördelningen av statlig annonsering. Leverantörer av medietjänster som tillhandahåller nyhets- och aktualitetsinnehåll skulle enligt det förslaget vara skyldiga att göra sitt officiella namn och namnen på sina direkta, indirekta eller verkliga huvudmän lättillgängliga för mottagarna av tjänsterna, vilket i princip även skulle kunna inbegripa tredjeländers regeringar. Dessutom skulle leverantörer av medietjänster vara skyldiga att vidta åtgärder som de anser lämpliga för att garantera oberoendet i enskilda redaktionella beslut.

Direktivet om audiovisuella medietjänster¹⁴ syftar till att skapa och säkerställa en väl fungerande inre marknad för audiovisuella medietjänster och samtidigt bidra till att främja kulturell mångfald och ge ett fullgott konsumentskydd och skydd av barn. Det är ganska osannolikt att reklamkampanjer som genomförs i syfte att påverka utveckling, utformning eller genomförande av politik eller lagstiftning, eller offentliga beslutsprocesser, i unionen och omfattas av detta förslag skulle omfattas av det direktivet.

Om leverantörer av medietjänster sprider reklammeddelanden som en tjänst för enheter som bedriver intresserepresentationsverksamhet för tredjeländers räkning, skulle detta förslag föreskriva att sådana leverantörer av medietjänster måste namnges i enhetens registrering och att de relevanta kostnaderna måste inkluderas i det redovisade ersättningsbeloppet. Detta förslag skulle dock i sådana situationer inte ställa krav på leverantörerna själva.

¹³ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning av den 16 september 2022 om fastställande av en gemensam ram för medietjänster på den inre marknaden (europaisk mediefrihetsakt) och om ändring av direktiv 2010/13/EU (COM(2022) 457 final).

¹⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) (EUT L 95, 15.4.2010, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2010/13/oj>).

Detta förslag omfattar inte verksamhet som regleras av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 1141/2014¹⁵, som fastställer bestämmelser om stadgar för och finansiering av **europiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser**, inbegripet donationer från en offentlig myndighet i ett tredjeland eller från ett företag över vilket en sådan offentlig myndighet direkt eller indirekt kan utöva ett dominerande inflytande.

Sedan 2020 övervakar de årliga **rapporterna om rättsstatsprincipen**¹⁶, inom ramen för sin pelare om korrupsionsbekämpning, regleringen av intresserepresentation och lobbyverksamhet i alla medlemsstater inom ramen för befintliga europeiska och internationella standarder. Sedan 2022 har kommissionen utfärdat rekommendationer till medlemsstaterna i samband med rapporterna om rättsstatsprincipen, bland annat om aspekter som är relevanta för intresserepresentation. Till exempel rekommenderades år 2022 Danmark och Slovakien att införa regler om lobbyverksamhet, medan Rumänien uppmanades att införa regler om lobbyverksamhet för parlamentsledamöter. Belgien uppmanades att slutföra en lagstiftningsreform om lobbyverksamhet genom att inrätta en ram som omfattar ett öppenhetsregister och ett lagstiftningsfotavtryck och som omfattar både parlamentsledamöter och regeringsmedlemmar. Samma år rekommenderades Spanien att fortsätta arbetet med att lägga fram lagstiftning om lobbyverksamhet, inbegripet inrättande av ett obligatoriskt offentligt register över lobbyister¹⁷.

År 2023 noterade kommissionen i samband med rapporterna om rättsstatsprincipen att utvecklingen vad gäller lobbyverksamhet fortsatte, eftersom vissa medlemsstater hade sett över sina transparensregler för lobbyverksamhet i linje med rekommendationerna från 2022. Lettland hade till exempel antagit en ny lag om lobbyverksamhet som föreskriver att ett lobbyregister ska inrättas. I Estland hade myndigheterna fortsatt arbetet med att genomföra riktlinjerna för lobbyverksamhet. Cypern hade antagit en genomförandeförordning om lobbyverksamhet som förtydligade förfarandet för redovisning, registrering och offentliggörande av lobbyverksamhet. I Litauen gav de nuvarande reglerna om lobbyverksamhet positiva resultat i fråga om inlämnade förklaringar. 2023 års rapport om rättsstatsprincipen innehöll också ytterligare rekommendationer till medlemsstaterna om lobbyverksamhet och intresserepresentation i de fall rekommendationerna från 2022 inte hade åtgärdats fullt ut eller nya utmaningar hade dykt upp¹⁸.

Det föreslagna **direktivet om bekämpande av korruption**¹⁹ syftar till att skydda demokratin och samhället mot korruptionens effekter och föreslår en uppdatering av unionens

¹⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 av den 22 oktober 2014 om stadgar för och finansiering av europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser (EUT L 317, 4.11.2014, s. 1), ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/1141/oj>.

¹⁶ https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/policies/justice-and-fundamental-rights/upholding-rule-law/rule-law/rule-law-mechanism_sv

¹⁷ I 2022 års rapport om rättsstatsprincipen utfärdades ytterligare rekommendationer om lobbyverksamhet till DE, EE, IE, FR, HR, IT, LV, LU, HU, NL och PL.

¹⁸ Ytterligare rekommendationer om lobbyverksamhet berör DE, CZ, DK, DE, IE, ES, FR, HR, IT, LV, LU, HU, NL, AT, PL, RO and SK.

¹⁹ Förslag till direktiv om bekämpande av korruption, om ersättande av rådets rambeslut 2003/568/RIF och konventionen om kamp mot korruption som tjänstemän i Europeiska

straffrättsliga ram så att den, förutom brotten mutor och förskingring, även omfattar handel med inflytande, missbruk av tjänsteställning, hindrande av rättskipning och berikning från korruption. Om inga åtgärder vidtas skulle hemliga påverkansförsök och en allmän brist på transparens kring intesserepresentation kunna möjliggöra och främja korruption. Om sådana brott begås till förmån för ett tredjeland föreskrivs i förslaget till direktiv att medlemsstaterna bör betrakta det som en försvårande omständighet. Detta förslag skulle komplettera det föreslagna direktivet om bekämpning av korruption, eftersom transparens kring intesserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjelandsenheters räkning även förväntas bidra positivt till att förebygga och upptäcka korruption.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Att främja, skydda och stärka demokratin i unionen står i centrum för kommissionens prioriteringar i enlighet med de politiska riktlinjer som kommissionens ordförande Ursula von der Leyen har utfärdat²⁰. Under den övergripande ambitionen ”En ny satsning på demokrati i Europa” lade kommissionen 2020 fram **EU:s handlingsplan för demokrati**²¹, i syfte att skydda och stärka unionens demokratier genom att skydda integriteten i samband med val, främja fria och rättvisa val, stärka mediernas frihet och mångfald samt motverka desinformation och utländsk påverkan.

I sitt tal om tillståndet i unionen 2022²² tillkännagav kommissionens ordförande Ursula von der Leyen ett åtgärds paket för att försvara demokratin mot dolt utländskt inflytande. Paketet kompletterar de insatser som redan har gjorts på EU-nivå inom ramen för den europeiska handlingsplanen för demokrati. Utöver detta initiativ innehåller paketet särskilda åtgärder i valfrågor inför valet till Europaparlamentet och åtgärder för att stärka civilsamhällets demokratiska utrymme och främja ett inkluderande och effektivt samarbete mellan offentliga myndigheter och civilsamhällesorganisationer och medborgare²³. Alla dessa åtgärder syftar till att stärka den demokratiska motståndskraften inifrån.

Föreliggande initiativ skulle medföra ändringar av **direktivet om visselblåsare**²⁴ för att säkerställa att visselblåsare kan varna de tillsynsmyndigheter som ska inrättas av medlemsstaterna om faktiska eller potentiella överträdelse av kraven i förslaget.

Initiativet påverkar inte på något sätt tillämpningen av unionens restriktiva åtgärder som antagits i enlighet med artikel 29 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och artikel 215 i EUF-fördraget. Dessa åtgärder är ett viktigt verktyg i unionens gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik som innebär att unionen vid behov kan ingripa för att förebygga konflikter eller reagera på framväxande eller pågående kriser på det internationella området och för att främja fred, demokrati, respekt för rättsstatsprincipen, mänskliga rättigheter och

gemenskaperna eller Europeiska unionens medlemsstater är delaktiga i och om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 (COM(2023) 234 final).

²⁰ https://commission.europa.eu/document/aa3bc4a8-50b7-425a-a81c-e7360e01a24d_sv

²¹ https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/priorities-2019-2024/new-push-european-democracy/european-democracy-action-plan_sv

²² https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/sv/speech_22_5493

²³ COM(2023) 630 final, C(2023) 8626 final och C(2023) 8627 final.

²⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 av den 23 oktober 2019 om skydd för personer som rapporterar om överträdelse av unionsrätten (EUT L 305, 26.11.2019, s. 17, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1937/oj>).

internationell rätt. I synnerhet påverkar detta förslag inte förbudet mot att direkt eller indirekt tillgängliggöra penningmedel eller ekonomiska resurser för eller till förmån för fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ, eller fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ som är associerade med dem och som förtecknas i unionens restriktiva åtgärder.

Detta initiativ kommer att ha en koppling till förslaget till direktiv om **gränsöverskridande verksamhet för sammanslutningar**²⁵. Även om det förslaget skapar en ytterligare rättslig form av ideella föreningar och kommer att underlätta deras gränsöverskridande verksamhet och ge dem vissa rättigheter, kommer detta lagstiftningsinitiativ att införa gemensamma standarder för transparens och ansvarsutkrävande för intresserepresentationsverksamhet som syftar till att påverka beslutsprocessen i unionen och som bedrivs för tredjeländers räkning. I praktiken måste europeiska gränsöverskridande sammanslutningar uppfylla de riktade transparenskraven enligt detta förslag endast om de bedriver intresserepresentationsverksamhet för tredjelandsenheter.

Detta initiativ skulle inte påverka kommissionens befogenheter att inleda och genomföra undersökningar av snedvridande utländska subventioner enligt **förordningen om utländska subventioner**²⁶ eller att avge yttranden enligt **förordningen om granskning av utländska direktinvesteringar**²⁷.

Slutligen skulle vissa företag som utför intresserepresentation för tredjeländers räkning kunna omfattas av **direktivet om företagens hållbarhetsrapportering**²⁸. Dessa fall skulle vara begränsade till en situation där ett stort företags agerande skulle tillskrivas ett tredjeland.

²⁵ Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om europeiska gränsöverskridande sammanslutningar (COM(2023) 516 final), som tar itu med fragmenteringen av nationella regler för sammanslutningar och ideella organisationer i unionen och underlättar deras gränsöverskridande verksamhet på den inre marknaden.

²⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2560 av den 14 december 2022 om utländska subventioner som snedvrider den inre marknaden (EUT L 330, 23.12.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2560/oj>), som syftar till att inrätta en harmoniserad ram för att hantera snedvridningar av konkurrensen på den inre marknaden som direkt eller indirekt orsakas av utländska subventioner.

²⁷ Förordning (EU) 2019/452 om upprättande av en ram för granskning av utländska direktinvesteringar i unionen (EUT L 79 I, 21.3.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/452/oj>) tillhandahåller en unionsram för granskning av direktinvesteringar från tredjeländer med hänsyn till säkerhet eller allmän ordning.

²⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering (EUT L 322, 16.12.2022, s. 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj>). Det är tillämpligt på alla aktiebolag som inte är små eller medelstora företag enligt definitionen i redovisningsdirektivet samt alla aktiebolag som är noterade på en reglerad marknad (inklusive börsnoterade små och medelstora företag) med undantag för mikroföretag.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Den rättsliga grunden för förslaget är artikel 114 i EUF-fördraget, där det föreskrivs att åtgärder ska vidtas som syftar till att upprätta den inre marknaden och få den att fungera. Denna bestämmelse möjliggör antagandet av åtgärder för tillnärmning av sådana bestämmelser i lagar och andra författningar i medlemsstaterna som syftar till att upprätta den inre marknaden och få den att fungera. Den är den lämpliga rättsliga grunden för en insats som omfattar tillhandahållare av tjänster på den inre marknaden och åtgärder skillnader mellan medlemsstaternas bestämmelser som utgör ett hinder för de grundläggande friheterna och har en direkt inverkan på hur den inre marknaden fungerar.

Skillnader i de nationella lagstiftningarna förekommer och ökar, eftersom vissa medlemsstater har lagstiftat, eller planerar att lagstifta, om transparenskrav för intresserepresentation. Denna situation skapar fragmentering av lagstiftningen i den mån reglerna om transparens för enheter som bedriver intresserepresentation i förhållande till tredjeländer skiljer sig åt när det gäller de specifika inslag av transparens som krävs (vilken information som ska offentliggöras, hur ofta de uppdateras) och deras omfattning (vilka typer av verksamhet som omfattas eller är undantagna).

En sådan fragmentering utgör ett hinder för gränsöverskridande tillhandahållande av intresserepresentation och kommer sannolikt att öka särskilt när det gäller tillhandahållandet av sådan verksamhet som utförs för tredjeländers räkning. De harmoniserade transparensåtgärderna syftar till att skapa lika villkor, minska befintliga efterlevnadskostnader och befintligt regelarbitrage samt minska uppkomsten av ytterligare hinder på den inre marknaden för intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning, till följd av en icke samstämmig utveckling av nationell lagstiftning. Utan åtgärder på unionsnivå kommer denna variation att förvärras ytterligare i och med antagandet av nya initiativ i vissa medlemsstater, särskilt när det gäller intresserepresentation för tredjeländers räkning, medan transparens kring intresserepresentationstjänster inte kommer att beröras i andra medlemsstater.

I linje med målet för den inre marknaden föreskrivs i detta förslag att enheter skulle behöva registrera sig i den medlemsstat där de har sitt huvudsakliga verksamhetsställe, oavsett i vilken eller vilka medlemsstater de avser att bedriva sin intresserepresentationsverksamhet. Dessutom föreskrivs i förslaget att en tillsynsmyndighet i särskilda fall och på ett proportionellt sätt skulle kunna begära information som kan delas med tillsynsmyndigheter i andra medlemsstater.

I enlighet med artikel 2 i EU-fördraget²⁹ syftar detta initiativ också till att stärka integriteten hos, och allmänhetens förtroende för, unionens och medlemsstaternas demokratiska institutioner genom att säkerställa transparens kring den intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning och genom att förbättra kunskaperna om omfattning, trender och aktörer när det gäller intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning. Målet att säkerställa transparens kring verksamhet där tredjeländer försöker påverka det offentliga beslutsfattandet i unionen är en viktig faktor i de val som ingår

²⁹ Se domstolens dom av den 16 februari 2022, Ungern/Europaparlamentet och rådet, C-156/21, ECLI:EU:C:2022:97, där domstolen slog fast att Europeiska unionen måste kunna försvara sina värden inom ramen för sina befogenheter enligt fördragen.

i de harmoniseringsåtgärder som omfattas av detta förslag, men det främsta syftet med förslaget är att förbättra villkoren för den inre marknadens funktion.

Mot bakgrund av ovanstående är fullständig harmonisering på unionsnivå nödvändig, och artikel 114 i EUF-fördraget är den relevanta rättsliga grunden för detta initiativ³⁰.

- **Subsidiaritet**

Enligt subsidiaritetsprincipen (artikel 5.3 i EU-fördraget) ska åtgärder vidtas på unionsnivå endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av omfattningen eller verkningarna, bättre kan uppnås på unionsnivå.

Eftersom medlemsstaternas regler när det gäller intresserepresentation för tredjeländers räkning skiljer sig åt i fråga om omfattning, innehåll och effekt, uppstår ett fragmenterat ramverk av nationella regler som riskerar att förvärras, särskilt när det gäller intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning. Det undergräver den inre marknaden genom att skapa olika spelregler och onödiga kostnader för enheter som vill bedriva gränsöverskridande intresserepresentationsverksamhet för tredjeländers räkning. Det inbjuder till regelarbitrage i syfte att undvika transparensåtgärder, vilket i sin tur påverkar medborgarnas förtroende och tillit till lagstiftningens effektivitet.

Endast åtgärder på unionsnivå kan lösa dessa problem, eftersom reglering på nationell nivå redan leder till att hinder skapas för gränsöverskridande intresserepresentationsverksamhet på den inre marknaden. Däremot skulle effekterna av åtgärder som vidtas enligt nationell rätt begränsas till en enda medlemsstat och riskera att kringgås eller vara svåra att övervaka i förhållande till enheter som bedriver intresserepresentation för tredjeländers räkning från andra medlemsstater. Dessutom överväger vissa medlemsstater för närvarande lagstiftningsinitiativ vad gäller utländskt inflytande som kanske inte är förenliga med den proportionella och riktade strategin hos detta initiativ och som kanske inte tillhandahåller ett heltäckande system med skyddsåtgärder. Denna fråga kan endast hanteras på ett enhetligt sätt på hela den inre marknaden genom åtgärder på unionsnivå. Att införa gemensamma och proportionella standarder för transparens kring intresserepresentation för tredjeländers räkning på unionsnivå är avgörande för att säkerställa att sådana åtgärder fastställs på ett enhetligt sätt i alla medlemsstater med avseende på alla grundläggande rättigheter och i synnerhet med förbehåll för omfattande skyddsåtgärder, inbegripet tillgång till rättslig prövning.

Slutligen är intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning en transnationell fråga med gränsöverskridande konsekvenser som måste hanteras på unionsnivå. Påverkan av politiska beslut och politiska processer i en medlemsstat kan få konsekvenser utanför den medlemsstatens gränser, i en annan medlemsstat eller på europeisk nivå. Avsaknaden av åtgärder på unionsnivå kan leda till att vissa medlemsstater blir mindre medvetna än andra om intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning. Det förefaller osannolikt att medlemsstaterna skulle enas om anpassade normer för insamling av jämförbara uppgifter om intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning eller inrätta en systematisk unionsomfattande samarbetsmekanism för att utbyta information med varandra och med kommissionen.

³⁰ Se även domen av den 10 december 2002, British American Tobacco (Investments) och Imperial Tobacco, C-491/01, ECLI:EU:C:2002:741, punkt 75.

- **Proportionalitetsprincipen**

När det gäller proportionalitet går den föreslagna åtgärdens innehåll och form inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet att säkerställa den inre marknadens funktion.

Förslaget bygger på befintlig unionslagstiftning och är proportionellt och nödvändigt för att uppnå målen. De planerade åtgärderna är begränsade till vad som är nödvändigt för att hantera den nuvarande och förväntade fragmenteringen av det relevanta regelverket.

Förslaget är begränsat till transparenskrav som endast riktar sig till enheter som utför intresserepresentationstjänster för tredjeländers räkning. Proportionaliteten i transparenskraven har noga övervägts och återspeglas i de begränsade krav som införs (tydligt begränsade informationskrav, begränsade skyldigheter i fråga om dokumentering osv.). Förslaget syftar inte till att begränsa tillhandahållandet av intresserepresentationstjänster, utan snarare till att förbättra den inre marknadens funktion och underlätta tillhandahållandet av dem över gränserna genom att göra dem mer transparenta på ett enhetligt sätt i hela unionen.

Förslaget inkluderar nödvändiga skyddsåtgärder som syftar till att säkerställa ett proportionellt införlivande och säkerställande av efterlevnad, samt undvika risken för stigmatisering. Förslaget syftar inte till att hindra tredjeländer från att främja sina åsikter, utan syftar till att säkerställa att detta sker transparent och med möjlighet till ansvarsutkrävande. Det ställer inga krav på enheter enbart på grund av att de mottar finansiering från utlandet, utan fokuserar i stället på att säkerställa ökad transparens när de bedriver intresserepresentationsverksamhet för tredjeländers räkning som syftar till att påverka utveckling, utformning eller genomförande av politik eller lagstiftning, eller offentliga beslutsprocesser, i unionen. Av detta skäl bör bidrag till en organisations grundfinansiering eller liknande ekonomiskt stöd, till exempel inom ramen för ett bidragssystem från ett tredjeländ till en ideell organisation, inte betraktas som ersättning för en intresserepresentationstjänst om bidragen inte har något samband med en intresserepresentationsverksamhet, dvs. när enheten skulle erhålla sådan finansiering oavsett om den bedriver särskild intresserepresentationsverksamhet för det tredjeländ som tillhandahåller finansieringen.

Dessutom inkluderar förslaget ett särskilt krav på att informationen i medlemsstaternas nationella register ska presenteras på ett neutralt och sakligt sätt och på ett sådant sätt att det inte leder till stigmatisering av registrerade enheter. I synnerhet bör informationen inte presenteras tillsammans med eller åtföljas av uttalanden eller bestämmelser som skulle kunna skapa misstro mot de registrerade enheterna eller som kan avskräcka fysiska eller juridiska personer från medlemsstater eller tredjeländer från att samarbeta med dem eller ge dem ekonomiskt stöd.

Tillsynsmyndigheternas befogenheter att begära information från enheter som omfattas av initiativet är noggrant utformade för att säkerställa att de berörda enheterna inte blir föremål för onödiga eller orimliga begäranden. Ramverket har två syften: tillsynsmyndigheterna får endast kräva begränsad information utöver vad som ingår i det nationella registret och endast under begränsade omständigheter.

För att säkerställa att sanktionerna är proportionella föreskrivs i förslaget att tillsynsmyndigheterna endast får utdöma straffavgifter för överträdelser av de föreslagna skyldigheterna upp till ett visst tak baserat på enhetens ekonomiska kapacitet. Straffrättsliga påföljder är uttryckligen uteslutna. Medlemsstaterna ansvarar för att se till att det är förbjudet att delta i verksamhet som kringgår bestämmelserna i direktivet.

- **Val av instrument**

Artikel 114 i EUF-fördraget ger lagstiftaren befogenhet att anta förordningar och direktiv.

Det är lämpligt med ett direktiv om fullständig harmonisering av de transparenskrav som gäller för enheter som bedriver intresserepresentation för tredjeländers räkning i syfte att påverka utveckling, utformning eller genomförande av politik eller lagstiftning, eller offentliga beslutsprocesser, på den inre marknaden.

Genom att införa en fullständig harmonisering av kraven på transparens och ansvarsutkrävande förhindrar initiativet också överreglering. Medlemsstaterna skulle i synnerhet, inom ramen för de harmoniserade reglerna, förbjudas att införa mer omfattande transparenskrav. Medlemsstaterna skulle behålla ett begränsat utrymme för skönmässig bedömning inom ramen för de fullständigt harmoniserade åtgärderna, vilket uttryckligen anges i lagstiftningsinitiativet. Det skulle till exempel stå medlemsstaterna fritt att inrätta ett eller flera nationella register och en eller flera tillsynsmyndigheter på sitt territorium (t.ex. flera myndigheter med ansvar för olika delar av territoriet).

Medlemsstaternas behörighet att, med full respekt för unionsrätten, fastställa regler för de aspekter som inte omfattas av de harmoniserade reglerna påverkas inte, till exempel när det gäller att fastställa regler för sina offentliga tjänstemän som kontaktar enheter som bedriver intresserepresentationsverksamhet för tredjeländers räkning.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

• Samråd med berörda parter

Detta förslag baseras på ett omfattande samråd med berörda parter, där kommissionen har tillämpat de allmänna principerna och normerna för samråd med berörda parter. I en samrådsstrategi identifierades viktiga berörda parter. Kommissionen genomförde en första omgång av omfattande samråd med berörda parter mellan oktober 2022 och maj 2023. Kommissionen genomförde ytterligare samråd med medlemsstaternas myndigheter, kommersiella enheter och civilsamhällesorganisationer, bland annat om möjliga alternativ, under augusti och september 2023.

Kommissionen anlätade en extern specialiserad studie till stöd för utarbetandet av detta förslag³¹. Som en del av denna kompletterande studie genomförde uppdragstagaren en rad enskilda samråd med viktiga intressenter.

Ett offentligt samråd, tillsammans med återkoppling om dokumentet om inbjudan att lämna synpunkter³², offentliggjordes den 16 februari 2023 och pågick till och med den 14 april 2023. Återkoppling och bidrag från berörda parter gav i synnerhet information för att utveckla problemformuleringen och alternativen. Det offentliga samrådet främjades genom en kampanj i sociala medier och på kommissionens webbplats.

Kommissionen genomförde två Flash Eurobarometerundersökningar om demokrati respektive medborgarskap och demokrati. Den första visade att mer än en av fem EU-invånare anser att propaganda och falsk eller vilseledande information från en icke-demokratisk utländsk källa och hemlig utländsk påverkan av politiken och ekonomin i deras land, bland annat genom

³¹ Studien kommer att finnas tillgänglig på https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/policies/justice-and-fundamental-rights/eu-citizenship/democracy-and-electoral-rights/studies_en.

³² https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13744-Transparency-of-covert-interference-by-third-countries_sv.

finansiering av inhemska aktörer, är ett av de allvarligaste hoten mot demokratin³³. Den andra visade att omkring åtta av tio EU-invånare håller med om att utländsk påverkan i europeiska demokratiska system är ett allvarligt problem som bör åtgärdas³⁴.

Dessutom har en konsekvensbedömning utarbetats med en redogörelse för de skäl, analyser och bevis som finns tillgängliga för att ta itu med det aktuella ämnet³⁵. Konsekvensbedömningen innehåller en detaljerad presentation och analys av samrådsstrategin och dess resultat.

Kommissionen anordnade flera fokusgruppsmöten med viktiga intressenter för att samla in ytterligare bevisning och uppgifter om de specifika problem som behandlas i initiativet samt om strategin och dess verkningar. I fokusgruppsmötena samlades berörda aktörer som bedrev pr- och lobbyverksamhet, t.ex. representativa organisationer för relevanta sektorer i näringslivet, lobbyverksamhet, konsult- och pr-företag, civilsamhällesorganisationer och rättstillämpare som tillhandahåller tjänster som rör intesserepresentation. Även ämnesexperter på relevanta områden deltog i fokusgrupperna, däribland deltagare från den akademiska världen, relevanta nationella myndigheter, även på lokal nivå, samt internationella organisationer och standardiseringsorgan. Ytterligare möten, även på hög nivå, hölls med civilsamhällesorganisationer och medlemsstater.

Kommissionen analyserade också ståndpunkter och analytiska dokument och studier som mottagits i samband med utarbetandet av förslaget. Slutligen genomförde kommissionen också bilaterala samråd med berörda parter på eget initiativ.

På det hela taget uttryckte deltagarna i fokusgrupperna sitt stöd för ett initiativ om gemensamma transparensregler för intesserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning. De betonade de utmaningar som följer av att man måste följa olika system och regler i medlemsstaterna och förespråkade harmoniserade regler på unionsnivå.

Dessutom visade det offentliga samrådet att det rådde allmän enighet bland berörda parter om att unionens åtgärder behövs för att öka transparensen kring lobbyverksamhet, pr-verksamhet och all annan verksamhet som, när den utförs för tredjeländers räkning, i hög grad påverkar den demokratiska sfären.

I synnerhet uppgav de allra flesta av de som deltog i det offentliga samrådet att lobbyverksamhet och pr-verksamhet för tredjeländers räkning skulle medföra en hög risk för att tredjeländer i det fördolda söker påverka unionens demokratiska utrymme och den offentliga debatten, samt även möjliggör korruption.

Unionsmedborgarna är oroade över hur utländsk påverkan påverkar unionens demokratier. De allra flesta av dem efterlyste mer transparens kring intesserepresentationsverksamhet och samordnade insatser på unionsnivå.

Kommissionen mottog 29 svar på de ytterligare samråd med berörda parter som genomfördes under augusti och september 2023: Elva svar från civilsamhällesorganisationer, femton svar från medlemsstaterna och tre svar från organisationer som företräder branschen för intesserepresentation.

³³ Flash Eurobarometer 522 om demokrati.

³⁴ Flash Eurobarometer 528 om medborgarskap och demokrati.

³⁵ Se medföljande konsekvensbedömning.

I sina svar på frågeformuläret var medlemsstaterna i stort överens om att samhället har ett grundläggande intresse av att informeras om intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning. Fem medlemsstater ansåg särskilt att det är nödvändigt att införa harmoniserade åtgärder för att öka transparensen kring intresserepresentationsverksamhet som syftar till att påverka beslutsprocesserna. Två medlemsstater betonade att lagstiftningsförslaget bör utformas med vederbörlig hänsyn till de grundläggande rättigheterna. Sju medlemsstater uppgav att tillsynsmyndigheterna bör ha rätt att begära särskild information från registrerade enheter, med förbehåll för skyddsåtgärder.

I sina svar på frågeformuläret ansåg nio civilsamhällesorganisationer att lagstiftningsåtgärderna bör omfatta alla typer av intresserepresentationsverksamhet och inte begränsas till intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning. Tre civilsamhällesorganisationer uttryckte behovet av att ge en tydlig definition av begreppet intresserepresentation. Åtta civilsamhällesorganisationer betonade frågan om att undvika stigmatisering och förklarade att registrering inte bör leda till stigmatisering utan till en normalisering av intresserepresentationen, eftersom intresserepresentationens legitimitet inte beror på vems intresse som företräds, utan på de etiska normer som tillämpas när intresserepresentationsverksamhet bedrivs. Tre civilsamhällesorganisationer hänvisade särskilt till behovet av att säkerställa de skyddsåtgärder som krävs enligt rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol. Fyra civilsamhällesorganisationer efterlyste undantag från registreringskravet för mindre enheter.

Alla branschföreträdare som besvarade frågeformuläret är positiva till att registrerings- och transparenskraven harmoniseras på unionsnivå. Två branschföreträdare rekommenderade kommissionen att beakta alla former av intresserepresentationsverksamhet och inte endast harmonisera sådan som bedrivs för tredjeländers räkning. Alla branschföreträdare var eniga om att ingen specifik enhet bör omfattas av undantag från transparenskraven, för att undvika risken för kringgående.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Kommissionen har förlitat sig på ett brett spektrum av sakkunskap vid utarbetandet av detta förslag.

Faktaunderlaget bygger på intern och extern forskning, omfattande samråd, bilaterala möten med berörda parter och stöddes av en extern studie.

Relevant arbete i Europaparlamentet (inbegripet det särskilda utskottet för frågor om utländsk inblandning i alla demokratiska processer i unionen, inbegripet desinformation³⁶) och rådet³⁷ utgjorde ytterligare underlag för kommissionens analysprocess.

³⁶ Europaparlamentets resolution av den 9 mars 2022 om utländsk inblandning i alla demokratiska processer i Europeiska unionen, inbegripet desinformation (2020/2268 (INI)).

³⁷ Se t.ex. rådets slutsatser av den 10 december 2019 om kompletterande insatser för förstärkning av motståndskraft och motverkande av hybridhot (14972/19), rådets slutsatser av den 28 september 2021 om den globala strategin för forskning och innovation – Europas strategi för internationellt samarbete i en föränderlig värld (12301/21), rådets slutsatser av den 18 juli 2022 om utländsk informationsmanipulering och inblandning (11429/22) och rådets slutsatser av den 10 mars 2023 om tillämpningen av EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna, det

Utöver det offentliga samrådet har kommissionen särskilt deltagit i flera fokusgruppsmöten med berörda parter, med frågor som varit särskilt anpassade för varje kategori.

Riktlinjer från internationella standardiseringsorgan, däribland Europarådet och Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD), beaktades också³⁸. De rekommenderade särskilt att lobbyverksamhet i samband med offentligt beslutsfattande samt transparens och integritet i samband med lobbyverksamhet och utländsk finansiering ska regleras i lag, samtidigt som de erinrade om vikten av respekt för de grundläggande rättigheterna.

Den studie som ligger till grund för initiativet omfattar en litteraturgenomgång som bekräftar förekomsten av utländsk påverkan i demokratiska processer, vilken är utbredd och har ökat med tiden.

• **Konsekvensbedömning**

I linje med sin politik för bättre lagstiftning har kommission utfört en konsekvensbedömning för detta förslag³⁹.

Kommissionen undersökte olika politiska alternativ för att uppnå förslaget allmänna mål. Följande tre alternativ, som innebär en varierande grad av reglering, övervägdes:

I det första alternativet övervägdes andra åtgärder än lagstiftning. Detta alternativ skulle ha inneburit att medlemsstaterna rekommenderades en uppsättning åtgärder som skulle tillämpas på intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning. Medlemsstaterna skulle ha uppmuntrats att vidta liknande och proportionella transparensåtgärder som syftar till att underlätta ansvarsutkrävande och tillsyn och hantera utmaningarna för demokratiska processer i samband med sådan verksamhet. Genomförandet av rekommendationerna skulle ha övervakats på lämpligt sätt. En rapport skulle ha bedömt effekterna av rekommendationen och övervägt andra åtgärder, inbegripet eventuell framtida lagstiftning. Detta alternativ förkastades eftersom ett ingripande som enbart bygger på andra åtgärder än lagstiftning inte skulle ha förhindrat utvecklingen av ytterligare hinder för den inre marknadens funktion när det gäller intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning. I avsaknad av registrering i hela unionen skulle detta alternativ dessutom ha medfört högre efterlevnadskostnader. Detta alternativ skulle också ha gett ett mycket stort utrymme för skönmässig bedömning på nationell nivå när det gäller att genomföra transparenskraven och skulle i synnerhet inte ha säkerställt genomförandet av de skyddsåtgärder som det valda alternativet ger.

Det andra alternativet som övervägdes och slutligen behölls är en riktad lagstiftningsåtgärd med inriktning på transparens kring intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning. Enligt detta scenario skulle lagstiftningsinstrumentet fastställa de krav på transparens och ansvarsutkrävande som är tillämpliga på enheter som bedriver intresserepresentationsverksamhet för tredjeländers räkning. Det skulle kräva att de

medborgerliga utrymmets roll vad gäller skydd och främjande av de grundläggande rättigheterna i EU (7388/23).

³⁸ Till exempel OECD:s principer för transparens och integritet i lobbyverksamhet eller Europarådets ministerkommittés rekommendation till medlemsstaterna om den rättsliga regleringen av lobbyverksamhet i samband med offentligt beslutsfattande, CM/Rec (2017) 2.

³⁹ SWD(2023) 663 final.

ekonomiska aktörerna för begränsade register och på ett harmoniserat sätt tillhandahåller begränsad information till nationella register som inrättats av medlemsstaterna om sig själva, den verksamhet de bedriver och om de tredjeländsenheter för vars räkning de agerar. Detta alternativ omfattar skyddsåtgärder som syftar till att säkerställa ett proportionellt införlivande och säkerställande av efterlevnad, samt undvika risken för stigmatisering.

Det tredje alternativ som övervägdes skulle ha utgjort en omfattande lagstiftningsåtgärd, inklusive skärpta rapporteringskrav samt inrättandet av ett system med förhandstillstånd eller tillståndsgivning där medlemsstaterna skulle kunna vägra att bevilja en licens av skäl som rör den allmänna säkerheten. Ett sådant system skulle ha medfört en skyldighet för enheter som utför intresserepresentation för tredjeländers räkning på den inre marknaden att erhålla en licens för att kunna tillhandahålla sådana tjänster till tredjeländer. Det ansågs sannolikt att detta skulle ge upphov till proportionalitetsproblem och kunde ha lett till negativa konsekvenser för företagen, särskilt för berörda mindre ekonomiska aktörer och icke-kommersiella organisationer. Detta alternativ kunde ha haft en oproportionell inverkan på de grundläggande rättigheterna, särskilt föreningsfriheten och yttrandefriheten. Dessutom skulle förhandstillstånd eller licensiering ha riskerat att skada unionens geopolitiska intressen: det skulle ha skapat en risk för repressalier från länder som för närvarande bedriver påverkansverksamhet i unionen om deras verksamhet förvägrats. På samma sätt skulle unionens anseende också ha kunnat påverkas negativt i den mån detta alternativ kunde ha inkluderat oproportionella begränsningar av föreningsfriheten.

Det valda politiska alternativet åtgärdar på lämpligt sätt luckorna och skillnaderna i lagstiftning mellan medlemsstaterna samtidigt som det säkerställer full överensstämmelse med proportionalitetsprincipen och subsidiaritetsprincipen. Detta tillvägagångssätt har också visat sig vara det mest fördelaktiga i fråga om effekter.

För det första förväntas de ekonomiska konsekvenserna bli mycket begränsade, med få efterlevnadskostnader för de krav på dokumentering och registrering som krävs (i möjligaste mån anpassade till den befintliga affärsprocessen) och ett begränsat antal berörda enheter på den inre marknaden, vilka beräknas till mellan 712 och 1 068 enligt olika scenarier, samt begränsade kostnader för nationella förvaltningar för säkerställande av efterlevnad. De offentliga register som medlemsstaterna ska inrätta skulle stödjas av allmänt tillgängliga it-verktyg, i linje med meddelandet om den digitala kompassen 2030 och behovet av att främja digitalt beslutsfattande som standard i unionslagstiftningen. Kostnaderna förväntas kompenseras genom att man minskar och undviker fragmentering på den inre marknaden.

För det andra förväntas de sociala konsekvenserna av detta förslag, med beaktande av kravens skraddarsydda karaktär och de viktiga skyddsåtgärder som ingår i förslaget, vara positiva, eftersom initiativet kommer att stärka transparens och ansvarsutkrävande när det gäller relevanta marknadsaktörer och förbättra kunskapen om omfattning, trender och aktörer när det gäller intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning. Initiativet förväntas också stärka allmänhetens förtroende för och tillit till beslutsfattandet och de reglerade tjänsternas karaktär och därigenom bidra till uppnåendet av mål nr 16 för hållbar utveckling om att främja fredliga och inkluderande samhällen för hållbar utveckling, tillhandahålla tillgång till rättvisa för alla samt bygga upp effektiva och inkluderande institutioner med ansvarsutkrävande på alla nivåer.

Särskilda alternativ för insatsens omfattning förkastades redan från början. Att endast intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för vissa tredjeländers räkning skulle omfattas förkastades på grund av de operativa svårigheterna med att fastställa och komma överens om relevanta differentieringskriterier och den ökade risken för stigmatisering för de enheter som bedriver intresserepresentationsverksamhet för dessa länders räkning. Att

intresserepresentationsverksamhet i syfte att påverka beslutsfattandet i unionen som bedrivs för vilken enhets räkning som helst skulle omfattas förkastades, eftersom det inte skulle vara tillräckligt riktat med tanke på initiativets syfte (transparens kring hemliga påverkansförsök av tredjeländers regeringar) och inte skulle vara proportionellt.

Slutligen förväntas initiativet inte ha någon miljöpåverkan och kommer därför att respektera principen om att inte orsaka betydande skada och är förenligt med klimatneutralitetsmålet, dess delmål och anpassningsmålen i den europeiska klimatlagen.

Den 17 november 2023 avgav nämnden för lagstiftningskontroll ett positivt yttrande med reservationer om utkastet till konsekvensbedömning⁴⁰. Dess kommentarer inriktades på den beskrivning som ligger till grund för initiativet samt presentationen av alternativen och deras effekter (med betoning på den föreslagna styrningsstrukturen och kommissionens roll i denna). En förklaring av hur kommentarerna beaktades ingår i den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag.

- **Grundläggande rättigheter**

Åtgärderna är utformade med full respekt för de grundläggande fri- och rättigheterna, däribland yttrande- och informationsfriheten, rösträtten, rätten till god förvaltning och rätten till näringsfrihet.

De grundläggande rättigheterna och friheterna kan endast begränsas om det är motiverat med hänsyn till att ett legitimt mål av allmänintresse eftersträvas, på villkor att begränsningen står i proportion till det mål som eftersträvas. Garantin för transparens, rättvisa, opartiskhet och demokratiskt ansvarsutkrävande i samband med offentligt beslutsfattande och offentlig förvaltning samt förhindrande av otyckliga försök att i det fördolda påverka sådant beslutsfattande och sådan förvaltning är tvingande hänsyn till allmänintresset.

Förslaget innebär begränsade inskränkningar i följande grundläggande rättigheter som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*): rätt till privatliv (artikel 7), rätt till skydd av personuppgifter (artikel 8), föreningsfrihet (artikel 12), frihet för konsten och vetenskapen (artikel 13), yttrande- och informationsfrihet (artikel 11) och näringsfrihet (artikel 16).

Även om dessa rättigheter inte är absoluta och begränsningar kan införas, måste varje begränsning uppfylla kraven i artikel 52.1 i stadgan, bland annat för att begränsas till vad som är nödvändigt och respektera proportionalitetsprincipen.

Rätten till privatliv och rätten till skydd av personuppgifter

Förslaget inför begränsade inskränkningar i **rätten till privatliv** (som garanteras både enligt artikel 7 i stadgan och artikel 8 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna [*Europakonventionen*]) och **rätten till skydd av personuppgifter** (artikel 8 i stadgan), i den mån det kräver att enheter lagrar och lämnar viss information till de nationella myndigheterna och föreskriver utbyte av sådan information mellan behöriga nationella myndigheter samt allmänhetens tillgång till en del av denna information.

Såsom Europeiska unionens domstol har påpekat måste bestämmelser som föreskriver eller tillåter överföring av personuppgifter såsom fysiska personers namn, boställningsort eller ekonomiska tillgångar till en offentlig myndighet betraktas som ett ingrepp i deras privatliv och därmed som en begränsning av den rättighet som garanteras i artikel 7 i stadgan, utan att

⁴⁰ SEC(2023) 637.

det påverkar möjligheten att motivera sådana bestämmelser. Detsamma gäller för bestämmelser om spridning av sådana uppgifter till allmänheten⁴¹. Domstolen har dessutom ansett att det utgör ett allvarligt ingrepp i de grundläggande rättigheter som fastställs i artiklarna 7 och 8 i stadgan att göra personuppgifter tillgängliga för allmänheten på ett sådant sätt att uppgifterna är tillgängliga för ett potentiellt obegränsat antal personer⁴². Samtidigt utgör de grundläggande rättigheter som fastställs i artiklarna 7 och 8 i stadgan inte absoluta rättigheter, utan måste beaktas i förhållande till deras funktion i samhället. Dessa rättigheter kan begränsas om begränsningen föreskrivs i lag, är förenlig med det väsentliga innehållet i dessa rättigheter och om den är strikt nödvändig och proportionell i förhållande till det mål av allmänt intresse som erkänns av unionen. I detta avseende krävs enligt artikel 8.2 i stadgan att personuppgifter ska behandlas för särskilda ändamål och på grundval av samtycke eller något annat berättigat intresse som föreskrivs i lag⁴³.

Genom att ge medborgarna tillgång till information om enheter som är verksamma på den inre marknaden och som bedriver intresserepresentationsverksamhet för tredjeländers räkning, samt om de tredjelandsenheter som de företräder, syftar förslaget till att säkerställa att medborgare, offentliga tjänstemän och berörda parter såsom journalister och civilsamhällesorganisationer kan utöva demokratisk kontroll över den offentliga förvaltningen och det offentliga beslutsfattandet för att säkerställa att detta sker på ett rättvist, opartiskt och öppet sätt, särskilt genom att kunna få information om de enheter som har kontakter med beslutsfattare, såsom tjänstemän och valda företrädare. Beslutsfattarna har också ett särskilt intresse av att kunna få information om de enheter som försöker påverka dem. Som väljare är medborgarna också viktiga beslutsfattare i sig, och de kan också vara måltavla för vissa tjänster för intresserepresentation.

Förslaget syftar till att stärka integriteten hos, och allmänhetens förtroende för, unionens och medlemsstaternas demokratiska institutioner genom att säkerställa transparens kring intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning och genom att förbättra den tillgängliga informationen och allmänhetens medvetenhet om omfattning, trender och aktörer när det gäller intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning⁴⁴. Domstolen har erkänt att målet att öka insynen är ett tvingande skäl

⁴¹ Se, för ett liknande resonemang, domarna av den 20 maj 2003, Österreichischer Rundfunk m.fl., C-465/00, C-138/01 och C-139/01, EU:C:2003:294, punkterna 73–75 och 87–89, av den 9 november 2010, Volker und Markus Schecke och Eifert, C-92/09 och C-93/09, EU:C:2010:662, punkterna 56–58 och 64, och av den 2 oktober 2018, Ministerio Fiscal, C-207/16, EU:C:2018:788, punkterna 48 och 51).

⁴² Domstolens dom av den 22 november 2022, Luxembourg Business Registers, förenade målen C-37/20 och C-601/20, EU:C:2022:912, punkterna 42–44.

⁴³ Dom av den 22 november 2022, Luxembourg Business Registers, förenade målen C-37/20 och C-601/2, EU:C:2022:912, punkterna 45–63 och där angiven rättspraxis.

⁴⁴ Venedigkommissionen konstaterar att ”lobbyverksamheten faller (...) mellan de politiska partiernas verksamhet och de icke-statliga organisationernas ordinarie verksamhet. (...) Allmänheten har ett tydligt intresse av att känna till de lobbyaktörer som har tillgång till regeringens beslutsprocess i syfte att utöva inflytande, inbegripet deras finansiella källor, oavsett om de är inhemska eller utländska.” Venedigkommissionens rapport om finansiering av sammanslutningar CDL-AD (2019) 002, punkt 105.

av allmänintresse⁴⁵. Det mål som eftersträvas med detta förslag utgör därför ett mål av allmänt intresse som kan motivera ingrepp i de grundläggande rättigheter som fastställs i artiklarna 7 och 8 i stadgan.

Det är lämpligt att information om intresserepresentation för tredjeländers räkning är offentlig för att bidra till att uppnå det mål av allmänintresse som eftersträvas, eftersom det faktum att den skulle vara offentlig och den ökade transparens som följer därav bidrar till att skapa förutsättningar för demokratisk kontroll och demokratiskt ansvarsutkrävande.

Förslaget säkerställer också att det ingrepp i de grundläggande rättigheter som fastställs i artiklarna 7 och 8 i stadgan till följd av allmänhetens tillgång till information om intresserepresentation för tredjeländers räkning är proportionellt och begränsat till vad som är absolut nödvändigt. För det första är den uppsättning data som ska göras tillgänglig för allmänheten begränsad, tydligt och uttömmande definierad och fullständigt harmoniserad i hela unionen. Dessutom begränsas de personuppgifter som görs offentliga till det minimum som krävs för att medborgarna ska informeras om den enhet som bedriver intresserepresentation och den verksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning. Information som endast är relevant för berörda beslutsfattare och de behöriga nationella myndigheter som övervakar efterlevnaden av förslaget skulle inte vara offentlig, detta för att skydda mot riskerna för missbruk av den information som lämnats.

För det andra kan undantag göras från principen att allmänheten bör ha tillgång till information om intresserepresentation för tredjeländers räkning, såsom en ytterligare skyddsåtgärd för att undvika oproportionella nackdelar i enskilda fall. I förslaget föreskrivs att registrerade enheter får begära att all eller en del av den information som lämnas inte görs offentlig om det finns överordnade intressen som motiverar att informationen inte offentliggörs.

Mot bakgrund av ovanstående måste slutsatsen dras att de begränsningar av rätten till privatliv och rätten till skydd av personuppgifter som föreskrivs i förslaget är förenliga med det väsentliga innehållet i dessa rättigheter, faktiskt svarar mot ett allmänt intresse som erkänns av unionen och är proportionella och begränsade till vad som är absolut nödvändigt.

Föreningsfrihet

Den grundläggande rätten till **föreningsfrihet** garanteras både enligt artikel 12 i stadgan och artikel 11 i Europakonventionen för alla sammanslutningar, inbegripet civilsamhällesorganisationer, intressegrupper, fackföreningar och politiska partier. Föreningsfriheten är en av grundpelarna i ett demokratiskt och pluralistiskt samhälle, eftersom den gör det möjligt för medborgarna att agera kollektivt på områden av ömsesidigt intresse och bidra till att det offentliga livet fungerar väl⁴⁶.

Föreningar måste kunna bedriva sin verksamhet utan omotiverad inblandning. Domstolen ansåg att lagstiftning som gör det betydligt svårare för föreningar att agera och bedriva sin verksamhet, oavsett om det rör sig om stärkta krav på registrering för föreningar, begränsningar av föreningars möjlighet att ta emot finansiella resurser, skyldigheter i fråga om anmälan och offentliggörande av information i syfte att ge en negativ bild eller genom att

⁴⁵ Se, analogt, dom av den 18 juni 2020, kommissionen/Ungern (Insyn i föreningar), C-78/18, EU:C:2020:476, punkt 79.

⁴⁶ Dom av den 18 juni 2020, kommissionen/Ungern (Insyn i föreningar), C-78/18, EU:C:2020:476, punkt 112.

utsätta föreningar för en risk för sanktionsåtgärder, bland annat genom upplösning, ska betraktas som en begränsning av föreningsfriheten⁴⁷.

Europarådets Venedigkommission anser att ett totalförbud mot utländsk finansiering eller krav på förhandstillstånd från myndigheterna för att ta emot eller använda sådana medel inte är motiverat⁴⁸.

Förslaget förbjuder inte utländsk finansiering eller innebär någon negativ stämpel på civilsamhällesorganisationers verksamhet, och det skapar inte heller något system för licensiering eller förhandsgodkännande som kräver att civilsamhällesorganisationer eller andra sammanslutningar ansöker på unionsnivå om en licens för att bedriva intresserepresentationsverksamhet för en tredjelandsenhets räkning.

Förslaget är begränsat till att tillhandahålla gemensamma standarder för transparens och ansvarsutkrävande när det gäller intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjelandsenheters räkning och som syftar till att påverka beslutsprocesser i unionen.

Även om det införs transparenskrav, som kan anses ha en begränsad inverkan på det faktiska åtnjutandet av föreningsfriheten, eftersom de berörda organisationerna skulle vara tvungna att uppfylla registrerings- och rapporteringsskyldigheterna och betala de därmed sammanhängande kostnaderna, påverkar förslaget inte det väsentliga innehållet i denna rättighet.

De gemensamma standarderna för transparens och ansvarsutkrävande bör stärka demokratin genom att öka förtroendet för offentliga beslutsprocesser och institutioner genom att säkerställa transparens kring intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning och genom att förbättra den tillgängliga informationen om och allmänhetens medvetenhet om omfattning, trender och aktörer när det gäller intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning. Domstolen har slagit fast att målet att öka insynen är ett tvingande skäl av allmänintresse⁴⁹. Europarådets Venedigkommission har angett att ”lobbyverksamhet faller mellan de politiska partiernas verksamhet och de icke-statliga organisationernas ordinarie verksamhet. (...). Allmänheten har ett tydligt intresse av att känna till de lobbyaktörer som har tillgång till regeringens beslutsprocess i syfte att utöva inflytande, inbegripet deras finansiella källor, oavsett om de är inhemska eller utländska”⁵⁰.

Förslaget uppfyller ett mål av allmänt intresse, mot bakgrund av principerna om öppenhet och transparens, som måste vägleda unionens demokratiska liv i enlighet med artikel 1 andra stycket och artikel 10.3 i EU-fördraget och i överensstämmelse med de demokratiska värden som unionen och dess medlemsstater delar i enlighet med artikel 2 i EU-fördraget.

Särskilda skyddsåtgärder

⁴⁷ Dom av den 18 juni 2020, kommissionen/Ungern (Insyn i föreningar), C-78/18, EU:C:2020:476, punkt 114.

⁴⁸ Venedigkommissionens rapport om finansiering av sammanslutningar CDL-AD (2019) 002, punkt 147.

⁴⁹ Dom av den 18 juni 2020, kommissionen/Ungern (Insyn i föreningar), C-78/18, EU:C:2020:476, punkt 79.

⁵⁰ Venedigkommissionens rapport om finansiering av sammanslutningar CDL-AD (2019) 002, punkt 105.

När det gäller begränsningens proportionalitet är förslaget dessutom begränsat till vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål, och **särskilda skyddsåtgärder** har införts. Det är inte tillämpligt utan åtskillnad på alla enheter som erhåller finansiellt stöd från utlandet. För det första är förslaget inriktat på specifik intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning och omfattar inte finansiering från en tredjelandsenhet (t.ex. ett strukturellt bidrag, en donation osv.) och inte har något samband med sådan intresserepresentation⁵¹. För det andra omfattar förslaget endast intresserepresentation för specifika aktörer från tredjeländer: tredjeländers regeringar och enheter vars åtgärder kan tillskrivas dem. Genom att fokusera på en särskild typ av verksamhet som utförs för en viss typ av aktörer är förslaget endast inriktat på verksamheter som verkligen kan ha ett betydande inflytande på det offentliga livet och den offentliga debatten, och införandet av transparenskrav på denna typ av verksamhet kan motiveras av det övervägande allmänintresse som anges.

Förslaget är noggrant utformat för att undvika stigmatisering av civilsamhällesorganisationer eller andra ideella organisationer. Det reglerar en särskild typ av verksamhet – intresserepresentation som utförs på den inre marknaden på vägnar av tredjeländers regeringar – oberoende av vilken typ av enhet som bedriver denna verksamhet. Transparenskraven gäller på samma sätt för alla organisationer.

Dessutom innehåller förslaget starka skyddsåtgärder för att ytterligare begränsa möjligheten till stigmatisering. För det första måste de nationella offentliga registren presenteras på ett neutralt och sakligt sätt och på ett sätt som inte leder till stigmatisering av de enheter som ingår i det nationella registret. För det andra måste medlemsstaterna se till att de nationella myndigheterna, när de utför sina uppgifter, säkerställer att inga negativa konsekvenser uppstår enbart på grund av att en enhet är registrerad. Genom att det enligt förslaget införs en fullständig harmonisering av dessa transparenskrav förhindras för det tredje en överreglering av kraven och det säkerställs att registrerade enheter inte kan åläggas att presentera sig offentligt på grundval av villkor som skulle få till följd att de stigmatiseras⁵². Slutligen skulle registrerade enheter kunna begära att all eller en del av informationen inte görs offentlig om det finns överordnade intressen som motiverar att informationen inte offentliggörs.

Dessutom är kraven proportionella och begränsade till enkla krav på dokumentering och registrering. Medlemsstaterna skulle vara skyldiga att införliva och övervaka genomförandet av dessa krav på ett sätt som är proportionellt och inte överbelastar de berörda enheterna.

- När det gäller dokumentering skulle de berörda enheterna vara skyldiga att under en begränsad period bevara information om identiteten på den enhet i tredjeland för vars räkning verksamheten bedrivs, en beskrivning av syftet med intresserepresentationsverksamheten, kontrakt och viktig korrespondens med enheten i tredjelandet i den mån de är nödvändiga för att förstå arten av och syftet med den intresserepresentationsverksamhet som bedrivs samt information eller material som utgör centrala komponenter i intresserepresentationsverksamheten.

⁵¹ En klausul mot kringgående ingår i förslaget för att undvika missbruk (till exempel hemlig ersättning för en representationstjänst, bildande av företag i syfte att dölja kopplingar till regeringar i tredjeland eller en artificiell fördelning av verksamheter mellan flera enheter i syfte att inte uppnå de tröskelvärden som fastställs i direktivet).

⁵² Vid registreringen skulle dessa enheter endast behöva uppge sitt registreringsnummer i sina kontakter med offentliga tjänstemän, inte med allmänheten.

- När det gäller registrering skulle de berörda enheterna endast vara skyldiga att lämna begränsad information om sig själva, den verksamhet som bedrivs och de tredjelandsenheter som de bedriver verksamheten för. Registreringen skulle omfatta en tillnärmning⁵³ av de årliga belopp som erhålls och som omfattar alla uppgifter som utförs i syfte att påverka utveckling, utformning eller genomförande av samma förslag, politik eller initiativ. Endast den information som är nödvändig för tillämpningen och tillsynen av direktivet skulle behöva uppdateras regelbundet. Annan information skulle endast behöva uppdateras årligen.
- Förutom de fall där det är nödvändigt att undersöka bristande efterlevnad av registreringskraven kan registrerade enheter endast uppmanas att dela med sig av sina register till tillsynsmyndigheten om det, på grundval av objektiva faktorer, är särskilt sannolikt att de har ett betydande inflytande på det offentliga livet och den offentliga debatten.

Slutligen innehåller förslaget ett omfattande system av skyddsåtgärder. Tillsynen skulle anförtros oberoende tillsynsmyndigheter med tydligt fastställda befogenheter, vars begäran om ytterligare information skulle behöva motiveras och vara föremål för effektiva rättsmedel. Sanktionerna skulle utformas på ett sätt som undviker en hämmande verkan på de berörda enheterna och omfattas av lämpliga skyddsåtgärder, inbegripet rätten till effektiv rättslig prövning. De skulle vara helt harmoniserade och begränsade till straffavgifter upp till ett särskilt tak baserat på enhetens ekonomiska kapacitet. Förslaget skulle således säkerställa att civilsamhällesorganisationer och andra ideella organisationer inte utsätts för hot om straffrättsliga påföljder eller upplösning. Dessutom skulle sanktioner endast införas efter en tidig varning, utom när en sådan överträdelse utgör ett brott mot förbudet mot kringgående.

Av ovanstående följer att förslaget visserligen skulle kunna medföra begränsade inskränkningar av föreningsfriheten, men att dessa inskränkningar skulle följa det legitima målet att öka transparensen kring intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjelandsenheters räkning och strikt begränsas till de åtgärder som är nödvändiga för att uppnå detta mål.

Frihet för konsten och vetenskapen

Friheten för konsten och vetenskapen garanteras i artikel 13 i stadgan. Den skyddar friheten för vetenskaplig forskning, inbegripet akademisk frihet. Den säkerställer frihet för akademisk personal och studenter att ägna sig åt forskning, undervisning, lärande och kommunikation i, och med, samhället utan hinder eller rädsla för repressalier. Frihet för vetenskaplig forskning omfattar rätten att fritt definiera forskningsfrågor, välja och utveckla teorier, samla empiriskt material och använda akademiska forskningsmetoder, ifrågasätta accepterad sanning och föra fram nya idéer. Det innebär att man har rätt att dela, sprida och offentliggöra resultaten av sin forskning, bland annat genom utbildning och undervisning. Det är forskarnas frihet att uttrycka sin åsikt utan att missgynnas av den institution eller det system där de arbetar eller genom statlig eller institutionell censur. Det är också friheten att delta i yrkesmässiga eller

⁵³ Vid registreringen skulle det exakta beloppet inte krävas. Berörda enheter skulle behöva ange inom vilket intervall (t.ex.: 25 000 EUR till < 50 000 EUR eller 50 000 EUR till < 100 000 EUR) det årliga beloppet skulle ligga. Information om de årliga belopp som deklarerats skulle offentliggöras inom bredare intervall, motsvarande den detaljnivå som krävs för att informera medborgarna, deras företrädare och andra berörda parter.

representativa akademiska institutioner⁵⁴. Detta förslag reglerar inte friheten att definiera forskningsfrågor eller rätten att sprida och offentliggöra resultaten. Förslaget innehåller inget förbud mot internationellt samarbete, bland annat när det gäller undervisning, forskning och utbildning. Det påverkar inte unionens högre utbildningsanstalters institutionella autonomi när det gäller att fatta oberoende beslut om sin interna styrning, inbegripet ekonomiska frågor, personalfrågor (förmåga att rekrytera oberoende) och akademiska frågor.

Ingen av de föreslagna åtgärderna skulle därför påverka kärnan i rättigheten.

Yttrandefrihet och informationsfrihet

När det gäller **yttrande- och informationsfriheten** (artikel 11 i stadgan och artikel 10 i Europakonventionen) skulle förslaget på ett positivt sätt bidra till enskildas rätt att ta emot och sprida uppgifter och tankar utan offentlig myndighets inblandning. Medborgarna skulle få rättvis tillgång till information om intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning och som påverkar det offentliga beslutsfattandet, för att stödja deras förståelse av sådan verksamhet, stärka deras förtroende för integriteten i offentliga beslutsprocesser och avskräcka från otillbörlig utländsk påverkan, på grundval av skyddsåtgärder för fysiska personers rätt till personuppgifter som tillhandahåller information till nationella register, och även i särskilda situationer där registrerade organisationer har ett övervägande intresse som motiverar att information undantagsvis inte offentliggörs. I detta avseende skulle lagstiftningsåtgärderna i förslaget förbättra transparensen och ansvarsutkrävandet när det gäller enheter som bedriver intresserepresentationsverksamhet för tredjeländers räkning och kunskapen om omfattning, trender och aktörer när det gäller sådan verksamhet. Den grundläggande rätten att få information skulle stärkas eftersom medborgarna skulle få användbar information för att kunna utöva sina demokratiska rättigheter och ställa sina offentliga tjänstemän till svars.

De föreslagna åtgärderna skulle inte reglera innehållet i eller föremålet för den intresserepresentationsverksamhet som omfattas. Det krävs inte transparens när det gäller finansiering av driftsutgifter som inte har något samband med intresserepresentationsverksamhet, såsom strukturella bidrag eller donationer.

Föreskrivandet av transparensåtgärder skulle kunna ha en hämmande verkan på beslutet att bedriva den intresserepresentationsverksamhet som omfattas och skulle kunna begränsa yttrandefriheten för enheter vars agerande kan tillskrivas en regering i ett tredjeland (t.ex. en privat enhet som kontrolleras av ett tredjeland). Såsom förklaras när det gäller rätten till privatliv, rätten till skydd av personuppgifter och föreningsfriheten har dessa åtgärder ett mål av allmänintresse som kan motivera ett ingrepp i denna frihet. Som noterats tillhandahålls skyddsåtgärder för att säkerställa att ingreppet är proportionellt och nödvändigt i samtliga fall.

Näringsfrihet

I artikel 16 i stadgan fastställs att näringsfriheten ska erkännas i enlighet med unionsrätten samt nationell lagstiftning och praxis. De harmoniserade kraven skulle underlätta och minska hindren för korsvist tillhandahållande av tjänster av enheter som bedriver intresserepresentationsverksamhet för tredjeländers räkning, vilket skulle stödja sådana enheter i utövandet av sin näringsfrihet.

På grund av ordalydelsen i artikel 16 i stadgan skiljer sig näringsfriheten från de andra grundläggande friheterna i avdelning II i stadgan, såsom föreningsfriheten, yttrande- och informationsfriheten samt friheten för konsten och vetenskapen, och kan bli föremål för ett

⁵⁴ Bonndeklarationen om frihet för vetenskaplig forskning av den 20 oktober 2020.

bredare spektrum av ingripanden från offentliga myndigheters sida för att begränsa utövandet av ekonomisk verksamhet i allmänhetens intresse⁵⁵.

Förslaget inför begränsade inskränkningar för ekonomisk verksamhet, i den mån det ålägger enheterna att uppfylla vissa krav när de utför intresserepresentation för tredjeländers räkning. Åtgärderna om transparens kring intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning syftar till att uppnå ett mål av allmänt intresse som kan motivera ett ingrepp i denna frihet.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Detta förslag har konsekvenser när det gäller kostnader och administrativa bördor för kommissionen i fråga om två utgiftskategorier. De återkommande personalkostnaderna inom kommissionen skulle i princip täckas under rubriken ”Administrativa utgifter”, medan kostnaderna för den nödvändiga utvidgningen av IMI-systemet skulle täckas av programmet för medborgare, jämlikhet, rättigheter och värden.

De ekonomiska och budgetmässiga konsekvenserna förklaras i detalj i den finansieringsöversikt för rättsakt som åtföljer detta förslag.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Kommissionen kommer att utvärdera genomförandet av initiativet senast ett år efter det att tidsfristen för införlivande av direktivet har löpt ut. Senast fyra år efter det att tidsfristen för införlivande har löpt ut kommer kommissionen att göra en utvärdering av direktivet, inklusive dess effektivitet och proportionalitet. I denna utvärdering kommer man särskilt att undersöka behovet av att ändra initiativets tillämpningsområde.

- **Förklarande dokument**

För att säkerställa ett korrekt genomförande av detta direktiv krävs förklarande dokument i form av jämförelsetabeller.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Kapitel I innehåller allmänna bestämmelser, bland annat direktivets ändamål och syfte (artikel 1), definitioner av de viktigaste termer som används (artikel 2), direktivets tillämpningsområde (artikel 3) och harmoniseringsnivå (artikel 4).

Kapitel II innehåller bestämmelser om transparens- och registreringsskyldigheter för intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjelandsenheters räkning. I synnerhet föreskrivs en möjlighet att identifiera de tredjelandsenheter för vars räkning tjänsten för intresserepresentation utförs (artikel 5), en bestämmelse om underleverantörer (artikel 6), en skyldighet att bevara dokumentation (artikel 7) och en skyldighet för enheter som inte är etablerade i unionen att utse en rättslig företrädare (artikel 8).

I detta kapitel föreskrivs också att de nationella register som ska användas för registreringar enligt direktivet ska inrättas och underhållas (artikel 9). I artikel 10 fastställs regler för registrering, inbegripet den information som ska lämnas (med den detaljerade förteckningen i bilaga I). I artikel 11 fastställs förfarandet efter registreringen. I detta sammanhang ska

⁵⁵ Domstolens dom av den 22 januari 2013, Sky Österreich GmbH/Österreichischer Rundfunk, C-283/11, EU:C:2013:28, punkt 46.

registrerade enheter få ett unikt europeiskt representationsnummer (EIRN-nummer) (vars format fastställs i bilaga II), och de behöriga myndigheterna i andra berörda medlemsstater ska underrättas om registreringen. I artikel 12 fastställs vilka delar av den information som lämnas av registrerade enheter som ska vara offentliga (med intervallstorleken för offentliggörande av de årliga beloppen i bilaga III) samt en mekanism som gör det möjligt för registrerade enheter att begära att all eller en del av den information som lämnas inte görs offentlig om det finns överordnade berättigade intressen som hindrar offentliggörande. I artikel 13 fastställs att medlemsstaterna och kommissionen årligen ska offentliggöra uppgifter. I artikel 14 fastställs skyldigheten för registrerade enheter och deras underleverantörer att uppge sitt EIRN-nummer i direkta kontakter med offentliga tjänstemän.

Kapitel III innehåller bestämmelser om tillsyn och säkerställande av efterlevnad. Artikel 15 innehåller information om de behöriga nationella myndigheterna vid tillämpningen av direktivet och kriterierna för tillsynsmyndighetens oberoende. I artikel 16 fastställs villkoren för tillsynsmyndigheternas begäranden om information och åtföljande skyddsåtgärder, inbegripet tillämpliga tröskelvärden. I artikel 17 fastställs regler för gränsöverskridande samarbete och i artikel 18 fastställs bestämmelser om gränsöverskridande begäranden om information mellan tillsynsmyndigheter. Genom artikel 19 inrättas en rådgivande grupp bestående av företrädare för de tillsynsmyndigheter som bistår kommissionen i vissa uppgifter.

Detta kapitel innehåller också ett förbud mot verksamhet som syftar till att kringgå skyldigheterna i direktivet (artikel 20) och medlemsstaterna åläggs att säkerställa att direktiv (EU) 2019/1937⁵⁶ är tillämpligt på rapportering av överträdelser av direktivet och skydd för personer som rapporterar sådana överträdelser (artikel 21). Slutligen föreskrivs i detta kapitel att medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelser av nationella bestämmelser som har antagits för att införliva vissa bestämmelser i direktivet (artikel 22).

Kapitel IV innehåller slutbestämmelser, såsom regler om antagande av delegerade akter (artikel 23), ändringar av direktiv (EU) 2019/1937 när det gäller förteckningen över områden som omfattas av skydd för visselblåsare (artikel 24) och rapporterings- och översynsklausulen (artikel 25). Slutligen gäller de återstående bestämmelserna i detta kapitel införlivandet av direktivet (artikel 26) och dess ikraftträdande (artikel 27).

⁵⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 av den 23 oktober 2019 om skydd för personer som rapporterar om överträdelser av unionsrätten (EUT L 305, 26.11.2019, s. 17, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1937/oj>).

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV**om fastställande av harmoniserade krav på den inre marknaden vad gäller transparens kring intresserepresentation för tredjeländers räkning och om ändring av direktiv (EU) 2019/1937**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Intresserepresentation är en växande och alltmer gränsöverskridande verksamhet i unionen. När sådan verksamhet bedrivs med en erforderlig grad av transparens möjliggör den ett utbyte av erfarenheter och åsikter om problem och lösningar som kan hjälpa offentliga beslutsfattare att förstå de möjligheter och kompromisser som följer av olika handlingsalternativ.
- (2) Intresserepresentation bedrivs inte bara för inhemska intressenter utan i allt högre grad även för tredjeländers räkning. Idéer från tredjeländer kan bidra positivt till den offentliga debatten och är en välkommen del av de internationella relationerna. Det är emellertid inte alltid lätt för offentliga tjänstemän eller enskilda personer att inse att tredjeländer är inblandade i intresserepresentationsverksamhet som rör deras beslutsprocesser eller att förstå omfattning, trender och bakomliggande aktörer när det gäller sådan verksamhet. Med tredjeländer avses länder som inte är medlemmar i unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.
- (3) I den mån den normalt tillhandahålls mot ersättning utgör intresserepresentation, inbegripet intresserepresentation för tredjeländers räkning, en tjänst i den mening som avses i artikel 57 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*). Marknaden för intresserepresentation omfattar även intresserepresentationsverksamhet som tredjelandsenheter själva bedriver på ett sätt som är jämförbart med tjänster och

¹ EUT C [...], [...], s. [...].

² EUT C [...], [...], s. [...].

som har en anknytning till, eller ersätter, verksamhet av ekonomisk art. Sådan verksamhet bör behandlas på samma sätt som intresserepresentationstjänster.

- (4) Vissa medlemsstater har antagit särskilda åtgärder som medför krav på transparens kring intresserepresentationsverksamhet, ofta i form av öppenhetsregister knutna till ett offentligt organ. Sådana nationella åtgärder omfattar ofta en skyldighet för enheter som bedriver intresserepresentationsverksamhet att registrera sig själva eller sin verksamhet eller att begära in och bevara viss information om till exempel sina klienter och de tjänster de tillhandahåller.
- (5) Medlemsstaternas åtgärder för att reglera transparensen kring intresserepresentationsverksamhet skiljer sig åt väsentligt, i synnerhet i fråga om kraven på dokumentation och registrering för enheter som bedriver intresserepresentation. Vissa medlemsstater har inrättat obligatoriska register som särskilt syftar till att säkerställa transparens. Andra medlemsstater har inrättat frivilliga register, medan ytterligare andra saknar register för intresserepresentation. Det finns också stora skillnader i fråga om hur detaljerad den information är som lämnas för transparensändamål, inbegripet vilken typ av information som krävs om till exempel de intressen som företräds eller klienten. I vissa medlemsstater måste informationen om intresserepresentation uppdateras regelbundet, medan den i andra måste uppdateras varje gång intresserepresentationsverksamhetens omfattning förändras.
- (6) Sådana skillnader skapar olika spelregler och gör att kostnaderna för regelefterlevnad blir högre för enheter som vill bedriva intresserepresentationsverksamhet i mer än en medlemsstat, vilket kan avskräcka från utveckling och tillhandahållande av ny intresserepresentationsverksamhet på den inre marknaden. Det är sannolikt att tredjeländer försöker skaffa intresserepresentation i mer än en medlemsstat för att säkerställa en för dem gynnsam politik i hela unionen. En sådan situation är till nackdel för ekonomiska aktörer och utgör ett hinder för tillhandahållandet av gränsöverskridande intresserepresentation på den inre marknaden. Dessa olika spelregler leder också bort gränsöverskridande intresserepresentationsverksamhet från medlemsstater där sådan verksamhet är mer reglerad till förmån för medlemsstater där den inte är lika reglerad eller där efterlevnadskontrollen är begränsad. Sådant regelarbete skapar även en möjlighet för aktörer från tredjeländer att kringgå transparenskraven.
- (7) Den ökade medvetenheten om vissa tredjeländers försök att påverka demokratiska processer i unionen innebär att vissa medlemsstater sannolikt kommer att utforma nya regler för att säkerställa transparens kring utländskt inflytande som utövas genom intresserepresentation. De hinder för tillhandahållandet av sådana tjänster i mer än en medlemsstat som är en följd av fragmenteringen av den inre marknaden för intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning kommer därför sannolikt att öka.
- (8) Skillnaderna mellan nationella åtgärder för att reglera transparensen kring intresserepresentation, som i synnerhet påverkar intresserepresentation för tredjeländers räkning, och den växande medvetenheten om riskerna för utländsk påverkan av demokratiska processer understryker behovet av att agera på unionsnivå för att reglera tillhandahållandet av intresserepresentationstjänster och bedrivandet av intresserepresentationsverksamhet för tredjeländers räkning i hela unionen, men även säkerställa en hög grad av transparens kring sådan verksamhet.
- (9) För att undvika en situation där medlemsstaterna var för sig vidtar åtgärder för att åtgärda problem gällande transparensen kring utländsk påverkan som utövas via

intresserepresentation samt förhindra att det uppstår ytterligare hinder för tillhandahållandet av gränsöverskridande intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning till följd av att ländernas nationella rätt utvecklas olika och in inkonsekvent nationella lagar utarbetas var för sig och inte är samstämmiga är det nödvändigt att föreskriva harmoniserade åtgärder på unionsnivå.

- (10) Syftet med detta direktiv är att genom att föreskriva harmoniserade transparenskrav som är tillämpliga på hela den inre marknaden fastställa ett enhetligt och systematiskt ramverk för att säkerställa transparens kring intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning i syfte att påverka utveckling, utformning eller genomförande av politik eller lagstiftning, eller offentliga beslutsprocesser, i unionen.
- (11) Gemensamma standarder för transparens och ansvarsutkrävande samt gemensamma rapporteringsstandarder främjar dessutom demokratiskt ansvarsutkrävande och bättre allmän kunskap om intresserepresentationsverksamhet som bedrivs i syfte att påverka utveckling, utformning eller genomförande av politik eller lagstiftning, eller offentliga beslutsprocesser, i unionen genom att tillgodose behovet av tillförlitliga och enhetliga uppgifter. Vikten av att säkerställa transparens kring intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning är ett legitimt mål av allmänt intresse mot bakgrund av de principer om öppenhet och transparens som måste vara vägledande för unionens demokratiska liv i enlighet med artikel 1 andra stycket och artikel 10.3 i fördraget om Europeiska unionen (*EU-fördraget*) och med de värden som är gemensamma för unionen och dess medlemsstater i enlighet med artikel 2 i EU-fördraget, samtidigt som det även stöder utövandet av medborgerliga rättigheter
- (12) Hemlig intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning kan påverka utveckling, utformning eller genomförande av unionens interna och externa politik, inbegripet dess ekonomiska intressen och säkerhetsintressen. Detta har en mer generell inverkan på demokratin, som är ett gemensamt värde för unionen och vars säkerställande är av grundläggande betydelse för unionen och dess medlemsstater. En harmoniserad grad av transparens i hela unionen när det gäller sådan verksamhet bör stärka allmänhetens förtroende för unionens och medlemsstaternas beslutsprocesser.
- (13) Även om det i vissa tredjeländer finns regler om öppenhet och transparens kring intresserepresentationsverksamhet omfattar dessa regler inte verksamhet vars syfte är att påverka utveckling, utformning eller genomförande av politik eller lagstiftning, eller offentliga beslutsprocesser, i unionen. Dessa regler är därför inte tillräckliga för att säkerställa transparens kring intresserepresentation vars syfte är att påverka beslutsfattandet i unionen.
- (14) De åtgärder som fastställs i detta direktiv är proportionella och begränsade till vad som är nödvändigt för att säkerställa transparens kring en viss typ av verksamhet, närmare bestämt intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning. De medför krav för sådan verksamhet, dock utan att ålägga enheter krav enbart på grund av att de mottar finansiella medel från utlandet. Detta direktiv är inriktat på att öka transparensen när enheter bedriver intresserepresentationsverksamhet för tredjeländers räkning på den inre marknaden. Genom detta direktiv införs i synnerhet skyldigheter för att säkerställa att uppgifter som görs offentliga presenteras på ett sakligt och neutralt sätt samt att behöriga nationella myndigheter agerar på ett sådant sätt att negativa konsekvenser i form av exempelvis stigmatisering inte uppstår till följd av att en enhet har registrerat sig i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv. I direktivet föreskrivs ett omfattande system av skyddsåtgärder, däribland möjlighet till rättslig

prövning för att säkerställa att de harmoniserade åtgärderna är proportionella. De åtgärder som anges i detta direktiv är i full överensstämmelse med de grundläggande rättigheterna och i enlighet med de principer som i synnerhet erkänns genom Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*), däribland yttrande- och informationsfriheten, mötes- och föreningsfriheten, friheten för vetenskaplig forskning, inbegripet akademisk frihet, rätten till skydd av personuppgifter, rätten till ett effektivt rättsmedel och näringsfriheten. Genom att uppnå en gemensam grad av transparens kring intresserepresentation för ett tredjelands räkning stärker de åtgärder som fastställs i detta direktiv de demokratiska rättigheter för medborgare som anges i stadgan.

- (15) De harmoniserade transparenskraven i detta direktiv bör inte påverka nationella regler om intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för andra enheter än tredjelandsenheter, och de bör inte heller påverka det materiella innehållet i sådan verksamhet eller materiella regler som är tillämpliga på offentliga tjänstemän i deras kontakter med enheter som bedriver intresserepresentationsverksamhet. De bör inte påverka regler gällande brottslig verksamhet och upptäckt, utredning, lagföring, övervakning av och påföljd för brottslig verksamhet i nationell rätt eller unionsrätt, till exempel regler gällande korruption.
- (16) För att harmonisera transparenskraven är det nödvändigt att fastställa en gemensam definition av intresserepresentation. För att säkerställa en korrekt tillämpning av de harmoniserade transparenskraven bör begreppet intresserepresentationsverksamhet ha en bred innebörd. Det bör omfatta verksamhet som bedrivs i syfte att påverka utveckling, utformning eller genomförande av politik eller lagstiftning, eller offentliga beslutsprocesser, inbegripet genom att påverka den allmänna opinionen, i unionen och dess medlemsstater, även på regional och lokal nivå.
- (17) Ett tydligt och väsentligt samband bör föreligga mellan verksamheten och sannolikheten för att den påverkar utveckling, utformning eller genomförande av politik eller lagstiftning, eller offentliga beslutsprocesser, i unionen. För att fastställa om ett sådant samband föreligger bör alla relevanta faktorer beaktas, såsom verksamhetens innehåll, det sammanhang inom vilket den bedrivs, dess mål, på vilka sätt den bedrivs och om den ingår i en systematisk eller långvarig kampanj. Den verksamhet som omfattas bör inte bara vara verksamhet som syftar till att få till stånd en ändring av en viss politik, lagstiftning eller offentlig beslutsprocess, utan även verksamhet som syftar till att bevara *status quo*.
- (18) Intresserepresentation kan i synnerhet ske genom till exempel anordnande eller deltagande i möten, konferenser eller evenemang, bidrag till eller deltagande i samråd, parlamentsutfrågningar eller andra liknande initiativ, organisering av kommunikations- eller reklamkampanjer, bland annat genom medier, plattformar, användning av influerare i sociala medier, nätverk och gräsrotsinitiativ, samt utarbetande av policydokument och ståndpunktsdokument, lagstiftningsändringar, opinionsundersökningar, öppna brev och annat kommunikations- eller informationsmaterial.
- (19) Intresserepresentation kan även omfatta verksamhet som bedrivs för en tredjelandsenhets räkning i samband med forskning och utbildning, till exempel genom tankesmedjors spridning av rapporter i syfte att rekommendera eller förorda en viss offentlig politik. I enlighet med principen om akademisk frihet och frihet för vetenskaplig forskning, som fastställs i artikel 13 i stadgan, bör intresserepresentation inte omfatta forskning som bedrivs av forskare inom ett ämnesområde som de själva

väljer, spridning av forskningsresultat eller undervisnings- och utbildningsverksamhet som bedrivs i enlighet med principen om akademisk frihet och institutionell autonomi, utom i fall där det uppenbara syftet med denna verksamhet är att påverka utveckling, utformning eller genomförande av politik eller lagstiftning, eller offentliga beslutsprocesser, i unionen och den bedrivs för en tredjelandsenhets räkning. Om så inte är fallet bör bedrivandet av sådan verksamhet inte ge upphov till registreringskrav enligt detta direktiv.

- (20) Verksamhet av tredjeländers regeringstjänstemän som har anknytning till utövandet av officiell makt, inbegripet verksamhet som har anknytning till diplomatiska förbindelser mellan stater eller internationella organisationer, bör undantas från detta direktivs tillämpningsområde. Detta direktiv bör inte heller omfatta advokatverksamhet som består i tillhandahållande av juridisk rådgivning eller representation i rättsliga förfaranden, förliknings- eller medlingsförfaranden för tredjelandsenheter och skydd av deras grundläggande rättigheter, till exempel rätten att bli hörd, rätten till en rättvis rättegång och rätten till försvar. Annan professionell rådgivning än juridisk rådgivning bör inte heller omfattas av detta direktiv, till exempel konsult- eller expertstudier som beställs för att utgöra bevisning till stöd för argument i domstol, teknisk eller vetenskaplig rådgivning om efterlevnad av teknisk lagstiftning eller medlingstjänster som tillhandahålls av en yrkesverksam som inte nödvändigtvis är auktoriserad advokat. Anknuten verksamhet såsom catering, tillhandahållande av lokaler, tryckning av broschyrer eller policydokument eller tillhandahållande av förmedlingstjänster online i den mening som avses i förordning (EU) 2022/2065³, såsom onlineplattformstjänster, bör inte omfattas av detta direktiv.
- (21) För att harmonisera transparenskraven är det nödvändigt att fastställa en gemensam definition av leverantörer av intresserepresentationstjänster. Leverantörer av intresserepresentationstjänster kan vara privaträttsliga juridiska personer, fysiska personer som enskilt bedriver professionell lobbyverksamhet samt andra fysiska eller juridiska personer vars huvudsakliga eller sporadiska sysselsättning är att påverka den offentliga beslutsprocessen, inbegripet lobby- och pr-företag, tankesmedjor, civilsamhällesorganisationer, privata forskningsinstitut, offentliga forskningsinstitut som erbjuder forskningstjänster, enskilda forskare och konsulter.
- (22) I detta direktiv avses med offentliga tjänstemän Europeiska unionens tjänstemän och medlemsstaters tjänstemän som innehar lagstiftande, verkställande, administrativa eller rättsliga ämbeten på nationell, regional eller lokal nivå.
- (23) Det kan vara regeringen eller myndigheterna i ett tredjeland som ligger bakom en enhets beslut att skaffa intresserepresentation. Det kan vara resultatet av kontroll som regeringen eller offentliga myndigheter i ett tredjeland utövar över enheten, särskilt om det är fråga om ett avgörande inflytande på enheten genom ekonomiska rättigheter, avtal eller andra medel. Det kan även handla om situationer där ett tredjelands regering eller myndigheter ligger bakom enhetens beslut, i synnerhet genom att ge instruktioner eller direktiv. För att täcka in sådana fall bör begreppet tredjelandsenheter förstås som att det inte bara omfattar den statliga myndighetsnivån och offentliga myndigheter i ett

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EU (förordningen om digitala tjänster) (EUT L 277, 27.10.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj>).

tredjeland, utan även offentliga eller privata enheter, inbegripet unionsmedborgare och juridiska personer som är etablerade i unionen, vars agerande ytterst kan tillskrivas detta tredjeland. Huruvida en offentlig eller privat enhets agerande tillskrivs ett tredjelands regering eller myndighet bör avgöras i varje enskilt fall och med vederbörligt beaktande av till exempel den berörda enhetens egenskaper och den rättsliga och ekonomiska miljö som råder i det tredjeland där enheten verkar, inbegripet regeringens roll i landets ekonomi.

- (24) En intresserepresentationsverksamhet bör omfattas av detta direktiv om den bedrivs för en tredjelandsenhets räkning. Det innebär att den bör omfatta intresserepresentationstjänster som tillhandahålls tredjelandsenheter. Eftersom en regering i ett tredjeland kan använda sig av enheter vars agerande kan tillskrivas den för att bedriva intresserepresentationsverksamhet av ekonomisk karaktär som därmed är jämförbar med en intresserepresentationstjänst bör direktivet även omfatta sådan verksamhet. Det kan således även omfatta tredjelandsenheters interna intresserepresentation. Detta direktiv bör omfatta intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjelandsenheters räkning och som riktar sig till fysiska eller juridiska personer, eller som bedrivs eller förmedlas offentligt i en eller flera medlemsstater.
- (25) Detta direktiv bör inte omfatta verksamhet som stöder eller ligger i linje med ett tredjelands intressen, men som inte har någon koppling till detta tredjeland. Häri ingår verksamhet som är ett uttryck för yttrandefrihet och friheten att sprida och ta emot information och idéer, eller ett uttryck för akademisk frihet, såsom verksamhet som bedrivs av fysiska personer i egenskap av privatpersoner, eller av journalister som arbetar för medier i tredjeland vars agerande inte kan tillskrivas ett tredjeland eller som inte uppfyller villkoren för att betraktas som intresserepresentation enligt definitionen i detta direktiv. Tillhandahållande av medietjänster enligt definitionen i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) XXXX/XXXX⁴ och tillhandahållande av audiovisuella medietjänster enligt definitionen i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU⁵ omfattas inte av detta direktivs tillämpningsområde. Intresserepresentationsverksamhet för tredjelandsenheters räkning i den mening som avses i detta direktiv som bedrivs av leverantörer av medietjänster omfattas däremot.
- (26) När det gäller intresserepresentationstjänster som tillhandahålls en tredjelandsenhet bör varje ekonomisk motprestation som erhålls i utbyte mot den berörda intresserepresentationstjänsten betraktas som ersättning enligt detta direktiv. Häri kan ingå finansiella bidrag, såsom lån, kapitaltillskott, skuldavskrivning, skatteincitament eller skattebefrielse, som mottas i utbyte mot en intresserepresentationsverksamhet. Ersättning kan även omfatta naturaförmåner, såsom tillhandahållande, uppförande och underhåll av kontorsutrymmen i utbyte mot en intresserepresentationstjänst. I sådana situationer är leverantören av intresserepresentationstjänster ansvarig för att uppskatta värdet av den erhållna förmånen genom att till exempel utgå från marknadsräntan.

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) XXXX/XXXX om fastställande av en gemensam ram för medietjänster på den inre marknaden (europeisk mediefrihetsakt) och om ändring av direktiv 2010/13/EU (EUT L XX, XX.XX.XXXX, s. XX, ELI: XXX).

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) (EUT L 95, 15.4.2010, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2010/13/oj>).

- (27) Domstolen har slagit fast att det viktigaste kännetecknet för en ersättning är att den utgör en ekonomisk motprestation för tjänsten i fråga. Bidrag till en organisations grundfinansiering eller liknande finansiellt stöd, till exempel inom ramen för ett tredjelands bidragssystem, bör inte betraktas som ersättning för en intresserepresentationstjänst om det inte föreligger något samband med en intresserepresentationsverksamhet, dvs. om enheten skulle få de finansiella medlen oavsett om den bedriver en viss intresserepresentationsverksamhet eller inte.
- (28) För att säkerställa en utförlig och transparent översikt över de belopp som används för en intresserepresentationsverksamhet totalt bör årliga belopp enligt detta direktiv omfatta den totala årliga ersättning som mottas från tredjelandsenheten för tillhandahållandet av en intresserepresentationstjänst och, om ingen ersättning mottas, en uppskattning av de årliga kostnaderna för den intresserepresentationsverksamhet som bedrivits. Dessa belopp bör av samma skäl innefatta kostnader för underleverantörer och anknuten verksamhet.
- (29) Underleverantörer kan uppfylla villkoren för att betraktas som enheter som bedriver intresserepresentation för tredjelandsenheters räkning och omfattas därför av de skyldigheter som fastställs i detta direktiv. För att minska den administrativa bördan och undvika att ersättning räknas flera gånger, samt för att säkerställa information genom hela avtalskedjor, bör enheter som bedriver intresserepresentationsverksamhet säkerställa att deras avtal med underleverantörer innehåller information om att intresserepresentationsverksamheten bedrivs för en tredjelandsenhets räkning, samt att de är skyldiga att vidarebefordra denna information om verksamheten läggs ut på ytterligare underleverantörer. Underleverantörer bör därför undantas från den skyldighet att registrera sig och bevara dokumentation, och i förekommande fall utse en rättslig företrädare, som fastställs i detta direktiv.
- (30) För att underlätta uppfyllandet av registreringskraven i detta direktiv bör leverantörer av intresserepresentationstjänster ha rätt att be den enhet för vars räkning tjänsten tillhandahålls att lämna en försäkran om huruvida den är en tredjelandsenhet. Leverantörer av intresserepresentationstjänster bör dra maximal nytta av denna rättighet så att de kan göra välgrundade val som gör att de i sin verksamhet kan uppfylla samtliga krav i detta direktiv.
- (31) För att främja ansvarsutkrävande och kännedom om de tredjelandsintressen som de företräder bör enheter som bedriver intresserepresentationsverksamhet för en tredjelandsenhets räkning vara skyldiga att bevara viss dokumentation. I denna dokumentation bör ingå en beskrivning av syftet med intresserepresentationsverksamheten, i synnerhet den beslutsprocess som den är avsedd att påverka och det resultat som den syftar till att uppnå. Dokumentationen bör även innefatta identiteten på tredjelandsenheten, vilket om enheten är en fysisk person bör förstås som den fysiska personens fullständiga namn. Den bör även omfatta kopior av avtal och viktig korrespondens som är väsentliga för att förstå intresserepresentationsverksamhetens art och syfte samt de finansiella arrangemangen bakom den, samt information eller material som utgör en grundläggande del av verksamheten, såsom ståndpunktsdokument som lämnats till offentliga tjänstemän.
- (32) Enheter som bedriver intresserepresentation för tredjeländers räkning bör inte vara skyldiga att spara personuppgifter som ingår i denna dokumentation längre än vad som är nödvändigt för att säkerställa att tillsynsmyndigheterna kan fullgöra sitt uppdrag att utöva tillsyn och säkerställa efterlevnad. All sådan dokumentation bör bevaras tillräckligt länge för att göra det möjligt för tillsynsmyndigheter att i motiverade fall få

tillgång till dokumentationen om tredjelandsenheten och intresserepresentationsverksamheten samt årlig aggregerad dokumentation.

- (33) För att möjliggöra en effektiv tillsyn bör enheter som bedriver intresserepresentation för en tredjelandsenhet som inte har något verksamhetsställe i unionen åläggas att utse en rättslig företrädare som är etablerad i unionen och säkerställa att deras utsedda rättsliga företrädare har de befogenheter och resurser som är nödvändiga för att samarbeta med relevanta myndigheter.
- (34) För att fastställa harmoniserade transparenskrav på den inre marknaden bör enheter som bedriver intresserepresentationsverksamhet för ett tredjelands räkning vara skyldiga att registrera sig i nationella register där de har sitt verksamhetsställe. Även senare uppdateringar av en befintlig registrering bör göras i detta nationella register. Registren bör inrättas, handhas och underhållas av medlemsstaterna. Medlemsstaterna bör enligt detta direktiv kunna använda befintliga nationella register, förutsatt att kraven i detta direktiv uppfylls. För att respektera nationella behörighetsfördelningar bör medlemsstaterna ha rätt att inrätta mer än ett sådant register. Medlemsstater bör i sådana fall fastställa regler som anger i vilket nationellt register enheter som bedriver intresserepresentationsverksamhet för tredjeländers räkning bör registrera sig. Loggar över behandling av personuppgifter i nationella register bör inte sparas längre än vad som är nödvändigt för att övervaka att åtkomsten till personuppgifter är lagenlig och bör därför begränsas till ett år.
- (35) Information om de registreringskyldigheter och registreringsformaliteter som fastställs i detta direktiv är i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724⁶ tillgänglig via den gemensamma digitala ingång som genom webbportalen Ditt Europa ger företag och medborgare information om regler och förfaranden på den inre marknaden, på alla förvaltningsnivåer, på ett och samma ställe, samt direkt, centraliserad och guidad åtkomst till hjälp- och problemlösningstjänster samt till ett stort antal helt digitaliserade administrativa förfaranden. Registreringsförfarandet är dessutom helt onlinebaserat och för att underlätta vidareutnyttjande av uppgifter organiserat enligt principen att de bara behöver lämnas en gång.
- (36) Om den enhet som bedriver intresserepresentationsverksamhet för ett tredjelands räkning är etablerad i flera medlemsstater bör registrering endast ske i den medlemsstat där enheten har sitt huvudsakliga verksamhetsställe. Med huvudsakligt verksamhetsställe avses den plats där enheten har sitt huvudkontor eller säte och från vilken den bedriver sin huvudsakliga näringsverksamhet och utövar operativ kontroll.
- (37) Den information som enligt detta direktiv ska ingå i registreringen bör begränsas till vad som är nödvändigt för att säkerställa transparens kring intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning och efterlevnad av detta direktiv. Sådant information bör omfatta uppgifter om den enhet som bedriver intresserepresentationsverksamheten, det tredjeland för vars räkning verksamheten bedrivs, identiteten på underleverantörer enligt definitionen i detta

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724 av den 2 oktober 2018 om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 (EUT L 295, 21.11.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1724/oj>)

direktiv som bedriver intresserepresentationsverksamhet och information om den specifika intresserepresentationsverksamhet som bedrivs. Den bör, i förekommande fall, även innefatta hänvisningar till leverantörer av medietjänster och onlineplattformar där annonser placeras inom ramen för intresserepresentationsverksamheten. Registreringen bör inte omfatta information om belopp eller ursprung avseende mottaget finansiellt stöd som inte har någon anknytning till intresserepresentationsverksamheten.

- (38) För att säkerställa att de uppgifter som lämnas vid registrering fortlöpande gör det möjligt för nationella registeransvariga myndigheter att korrekt och exakt identifiera de tredjeländer för vars räkning intresserepresentation bedrivs och fastställa de belopp som läggs ut på denna verksamhet bör kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter för att ändra standarduppgifterna.
- (39) Enheter som bedriver intresserepresentationsverksamhet för tredjeländers räkning och som är registrerade i ett nationellt register bör minst en gång om året uppdatera uppgifterna i det nationella registret. Med tanke på hur viktigt det är för tillämpningen av detta direktiv och kontrollen av att det efterlevs att uppgifterna i sådana nationella register är korrekta bör eventuella ändringar av och tillägg till den registrerade enhetens kontaktuppgifter göras snabbare och under alla omständigheter inom rimlig tid.
- (40) Den myndighet som ansvarar för varje nationellt register bör säkerställa att de uppgifter som lämnas är fullständiga och inte innehåller uppenbara fel. Detta bör inte förutsätta någon ingående bedömning av om de uppgifter som lämnats är korrekta och sanningsenliga eller uppfattas som ett officiellt godkännande av att uppgifterna i registret är korrekta. En vägran att registrera en enhet på grund av att uppgifterna är ofullständiga eller uppenbart felaktiga bör inte utgöra något hinder för att enheten inkommer med en ny begäran om registrering.
- (41) Enheter som bedriver intresserepresentationsverksamhet för tredjeländers räkning bör kunna visa att de har uppfyllt registreringskraven. När en enhet är registrerad bör den få en kopia av de uppgifter som förts in i det nationella registret och ett unikt europeiskt intresserepresentationsnummer (*EIRN-nummer*). EIRN-numret bör underlätta identifiering i hela unionen av enheter som registrerats i enlighet med detta direktiv. EIRN-numrets sammansättning bör därför göra det möjligt att identifiera registreringsmedlemsstat och det särskilda nationella register där registrering har skett. Valet av kod för att identifiera det nationella register där registrering har skett bör vara logiskt för personer som är insatta i hur den berörda medlemsstaten är organiserad.
- (42) När de är registrerade i den medlemsstat där de har sitt verksamhetsställe bör registrerade enheter inte vara skyldiga att registrera sig i andra medlemsstater, även om de börjar bedriva en intresserepresentationsverksamhet där. För att göra det lättare för offentliga tjänstemän att få tillgång till information om enheter som bedriver intresserepresentation med vilka de kan komma i kontakt bör emellertid andra medlemsstater där sådan verksamhet kommer att bedrivas i sina egna nationella register inkludera namnen på de berörda registrerade enheterna, deras EIRN-nummer och en länk till de uppgifter i det nationella register där registreringen ägde rum som har gjorts offentliga.
- (43) För att säkerställa att registreringskravet uppfylls bör tillsynsmyndigheter, om de har tillförlitlig information om att en enhet har underlåtit att registrera sig, till exempel på grundval av en anmälan av en visselblåsare, kunna begära att enheten lämnar den information som är absolut nödvändig för att fastställa om den omfattas av detta

direktivs tillämpningsområde. Sådan information bör normalt inte omfatta mer än vad som behövs för att direkt visa om enheten omfattas av detta direktivs tillämpningsområde. Det kan handla om information av det slag som omfattas av dokumentationsskyldigheten, inbegripet eventuella försäkringar som mottagits om huruvida den enhet för vars räkning en intresserepresentationstjänst tillhandahålls är en tredjelandsenhet. Begäran bör om möjligt begränsas till information som enheten bör inneha. Om tillsynsmyndigheter har tillförlitlig information om ett eventuellt åsidosättande av de skyldigheter som följer av en registrering bör de dessutom kunna begära att en enhet lämnar den information som krävs för att utreda denna eventuella underlåtenhet. Sådan information bör normalt inte omfatta mer än vad som behövs för att direkt visa att den information som lämnats för att uppfylla kravet på registrering och uppdatering är fullständig och korrekt. Begäran bör om möjligt begränsas till information som den registrerade enheten bör inneha. En sådan begäran bör innehålla en motivering, ange vilken information som begärs och varför den är relevant samt upplysa om tillgängliga förfaranden för rättslig prövning. Begäran bör inte påverka nationella myndigheters befogenheter att utreda varje handlande som kan utgöra ett brott enligt nationell rätt och unionsrätten.

- (44) Demokratiskt ansvarsutkrävande är en grundpelare i välfungerande demokratier. Genom att ge medborgarna tillgång till information om enheter som bedriver intresserepresentationsverksamhet för tredjeländers räkning på den inre marknaden, samt om de tredjelandsenheter som de företräder, gör detta direktiv det möjligt för medborgarna och andra intressenter att utöva sina demokratiska rättigheter och skyldigheter, inbegripet utöva demokratisk kontroll med full vetskap om vems intressen den intresserepresentationsverksamhet tjänar som de, eller deras valda företrädare, kan komma i kontakt med. Medborgares och intressenters offentliga kontroll av frågor som påverkar den demokratiska sfären främjar demokratiska kontroller och motvikter. Demokratiskt ansvarsutkrävande främjar även medborgarmakt genom att ge medborgarna möjlighet att uttrycka och göra demokratiska val, bland annat när de röstar. Som väljare är medborgarna viktiga beslutsfattare i egen rätt och kan som sådana bli målgrupp för vissa intresserepresentationstjänster.
- (45) För att säkerställa proportionalitet bör personuppgifter som görs offentliga vara begränsade till vad som är absolut nödvändigt för att informera medborgarna, deras företrädare och andra berörda parter om intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning. Information om årliga deklarerade belopp bör dessutom göras offentlig med hjälp av mer generella intervall än de som används vid inlämning av uppgifter till nationella register, i syfte att säkerställa den detaljnivå som är nödvändig för att informera medborgare, deras företrädare och andra berörda parter. Information som endast är relevant för tillsynsmyndigheter, såsom kontaktuppgifter för personer som är ansvariga för en registrerad enhet, bör inte göras offentlig.
- (46) För göra det lättare för medborgarna att få tillgång till information bör den presenteras i ett format som är lättillgängligt, maskinläsbart, väl synligt och användarvänligt, bland annat genom användning av ett okomplicerat språk. Information bör anses vara maskinläsbar om den tillhandahålls i ett format som programvaruapplikationer automatiskt kan behandla utan mänsklig inblandning, särskilt i syfte att identifiera, känna igen och extrahera specifika uppgifter från den. Information bör göras tillgänglig i enlighet med tillgänglighetskraven i unionsrätten för att säkerställa att den är tillgänglig för personer med funktionsnedsättning och när det är tekniskt möjligt i synnerhet genom mer än en sensorisk kanal. Registrering får ske i en annan

medlemsstat än den där intresserepresentationsverksamheten bedrivs. Informationens tillgänglighet för medborgare i hela unionen förbättras avsevärt om den görs tillgänglig på minst ett officiellt unionsspråk som största möjliga antal unionsmedborgare har allmänna färdigheter i. Medlemsstaterna bör uppmuntras att använda tekniska lösningar som gör det möjligt att översätta så mycket information som möjligt till ett sådant språk. Medlemsstaterna bör emellertid inte vara skyldiga att översätta den information som lämnas av registrerade enheter.

- (47) För att skydda enskilda personer vars grundläggande rättigheter kan kränkas om viss information offentliggörs, till exempel genom att personer som arbetar för en registrerad enhet som är verksam i ett tredjeland drabbas av repressalier, bör medlemsstaterna säkerställa att tillsynsmyndigheter på begäran kan begränsa offentliggörandet av hela eller delar av informationen i det nationella registret. Den registrerade enheten bör påvisa att offentliggörandet, med beaktande av alla relevanta omständigheter i det enskilda fallet, bör begränsas på grund av berättigade intressen, såsom en allvarlig risk att offentliggörandet skulle kränka en persons grundläggande rättigheter, i synnerhet rättigheter som skyddas genom artiklarna 1 (rätt till människans värdighet), 2 (rätt till liv), 3 (människans rätt till integritet), 4 (förbud mot tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning) och 6 (rätt till frihet och säkerhet i stadgan , genom att ge upphov till en risk för kidnappning, utpressning, trakasserier, våld eller hot), eller såsom företagshemligheter. Analysen bör ta hänsyn till risker för den fysiska integriteten hos anställda och andra personer som arbetar för, eller är knutna till, en registrerad enhet. Berättigade intressen bör även omfatta risker för enskilda personer som gynnas av den registrerade enhetens verksamhet. Varje beslut av tillsynsmyndigheten bör ta hänsyn till syftet med detta direktiv och kunna bli föremål för rättslig prövning i registreringsmedlemsstaten. Beslut av tillsynsmyndigheten och, i förekommande fall, av en rättslig myndighet bör fattas utan dröjsmål. För att göra det möjligt för allmänheten att veta om den registrerade enheten har uppfyllt det registreringskrav som fastställs i detta direktiv när en sådan begränsning av offentliggörandet beviljas bör datafältet i det nationella registret ersättas med en uppgift om att offentliggörandet har begränsats på grund av ett berättigat intresse.
- (48) För att göra det lättare för offentliga tjänstemän att identifiera intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning bör registrerade enheter och deras underleverantörer ange EIRN-numret i sina direkta kontakter med sådana personer. EIRN-numret bör uppges proaktivt vid varje kontakt med offentliga tjänstemän.
- (49) Medlemsstaterna bör utse en eller flera myndigheter eller ett eller flera organ som ansvariga för att inrätta och upprätthålla nationella register samt handlägga ansökningar om registrering som lämnas in av enheter som bedriver intresserepresentationsverksamhet för tredjeländers räkning. De bör även utse en eller flera tillsynsmyndigheter som ansvariga för att kontrollera fullgörandet av de skyldigheter som fastställs i detta direktiv samt för utbytet av information med tillsynsmyndigheter i andra medlemsstater och med kommissionen. För att stödja upprätthållandet av grundläggande rättigheter och friheter, rättsstatsprincipen, demokratiska principer och allmänhetens förtroende för tillsynen över dessa enheter är det nödvändigt att tillsynsmyndigheterna är opartiska och oberoende av extern inblandning eller politiska påtryckningar och att de har tillräckliga befogenheter och resurser för att effektivt övervaka och vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att detta direktiv följs.

- (50) För att förhindra stigmatisering av den registrerade enheten bör de uppgifter som görs offentliga presenteras på ett sakligt och neutralt sätt. När behöriga nationella myndigheter fullgör sitt uppdrag enligt detta direktiv bör de dessutom säkerställa att inga negativa konsekvenser uppstår enbart på grund av att en enhet är en registrerad enhet. Offentliggöranden bör i synnerhet inte presenteras med, eller åtföljas av, uttalanden eller bestämmelser som kan skapa ett klimat av misstro i förhållande till de registrerade enheterna, vilket kan avskräcka fysiska eller juridiska personer från medlemsstater eller tredjeländer från att samarbeta med dem eller ge dem finansiellt stöd. Exempel på sådana stigmatiserande åtgärder är negativ märkning av registrerade enheter eller nedsättande uttalanden som syftar till att undergräva registrerade enheters trovärdighet och legitimitet genom att antyda att registrerade enheter olagligen försöker påverka demokratiska processer.
- (51) Om ett tredjeland lägger ut särskilt stora belopp på intresserepresentation, eller om en enhet mottar särskilt stor ersättning från en eller flera tredjelandsenheter, finns det en ökad sannolikhet för att den intresserepresentationsverksamhet som bedrivs kan påverka de politiska val som görs av en medlemsstat eller av unionen som helhet. I sådana fall bör tillsynsmyndigheter kunna begära ytterligare information från enheter som bedriver intresserepresentationsverksamhet för sådana tredjeländers räkning i syfte att möjliggöra noggrannare kontroll.
- (52) För att säkerställa en proportionell kontroll av efterlevnaden detta direktiv bör tillsynsmyndigheterna kunna begära att en enhet som bedriver intresserepresentationsverksamhet för tredjelandsenheters räkning överlämnar den dokumentation som är nödvändig för att undersöka eventuell underlåtenhet att uppfylla det registreringskrav som fastställs i detta direktiv. Tillsynsmyndigheterna bör därför kunna vidta åtgärder på eget initiativ eller på grundval av en anmälan av en visselblåsare eller av en tillsynsmyndighet i en annan medlemsstat.
- (53) Tillsynsmyndigheterna bör samarbeta både på nationell nivå och på unionsnivå. Ett sådant samarbete bör underlätta ett snabbt och säkert informationsutbyte. Tillsynsmyndigheter bör under fullgörandet av sitt tillsynsuppdrag kunna begära att tillsynsmyndigheten i registreringsmedlemsstaten överlämnar den information som lämnats vid registrering, inbegripet information som inte är offentlig, samt i särskilda fall den dokumentation som bevaras av enheten samt utförda analyser. Tillsynsmyndigheter och kommissionen bör samarbeta för att säkerställa att direktivet genomförs. För att få en bättre bild av omfattningen och fördelningen av den samlade intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning i unionen bör kommissionen från tillsynsmyndigheterna kunna begära aggregerade uppgifter baserade på den information som enheter som bedriver intresserepresentation för tredjelandsenheters räkning lämnat i samband med sin registrering. För att möjliggöra en heltäckande övervakning av former av, och inslag i, intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning i unionen får sådana aggregerade uppgifter inbegripa information som inte är offentlig i registren, däribland personuppgifter, i den utsträckning det är nödvändigt för att säkerställa en effektiv övervakning.
- (54) För att ytterligare begränsa den administrativa bördan bör administrativt samarbete och utbyte av information mellan nationella myndigheter, samt mellan tillsynsmyndigheter och kommissionen, ske genom det informationssystem för den inre marknaden (*IMI-systemet*) som inrättats genom Europaparlamentets och rådets

förordning (EU) 1024/2012⁷ för administrativt samarbete mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter inom politikområden som rör den inre marknaden. Interoperabilitet mellan IMI-systemet och nationella register bör säkerställas i enlighet med den europeiska interoperabilitetsramen.

- (55) En rådgivande grupp bör inrättas för att bistå kommissionen i dess uppdrag att säkerställa ett effektivt samarbete mellan behöriga nationella myndigheter och ett fullständigt och effektivt genomförande av detta direktiv. En företrädare för tillsynsmyndigheterna i varje medlemsstat bör ingå i den rådgivande gruppen. Den rådgivande gruppen bör ge råd om genomförandet av direktivet, inbegripet om kravet att undvika att negativa konsekvenser uppstår enbart på grund av att en enhet är registrerad i enlighet med kraven i detta direktiv. Den bör anta yttranden, rekommendationer eller rapporter som bör göras offentliga av de behöriga nationella myndigheter som utsetts av medlemsstaterna. För att säkerställa rättssäkerhet för enheter som kan omfattas av direktivet bör den rådgivande gruppen särskilt ge kommissionen råd om eventuell vägledning om direktivets tillämpningsområde, begreppet tredjelandsenhet och verksamhet vars syfte eller verkan är att kringgå skyldigheterna i detta direktiv. Samarbete bör i lämplig utsträckning säkerställas med EU-nätverket mot korruption.
- (56) Visselblåsare kan göra tillsynsmyndigheter uppmärksamma på ny information som kan hjälpa dem att upptäcka överträdelse av detta direktiv, inbegripet försök att kringgå dess krav. För att säkerställa att visselblåsare kan varna tillsynsmyndigheter om faktiska eller potentiella överträdelse av detta direktiv och för att skydda visselblåsare mot repressalier bör Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937⁸ vara tillämpligt på rapportering av överträdelse av detta direktiv och på skyddet av personer som rapporterar sådana överträdelse.
- (57) Visselblåsares rapportering av överträdelse kan vara avgörande för att förebygga, avskräcka från eller upptäcka överträdelse av regler gällande transparens kring, och tillsyn över, tillhandahållandet av tjänster på den inre marknaden som är relevanta för offentligt beslutsfattande, däribland intresserepresentationstjänster. Eftersom det ligger i det allmänna intresset att skydda det offentliga beslutsfattandet mot sådana överträdelse, och att sådana överträdelse kan skada medborgarnas förtroende för de demokratiska institutionerna, samt med tanke på att bestämmelserna i detta direktiv inte faller inom de politikområden som anges i artikel 2.1 a i direktiv (EU) 2019/1937, måste dessa områden anpassas. Artikel 2 och bilagan till direktiv (EU) 2019/1937 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (58) Det bör vara förbjudet att medvetet och avsiktligt delta i verksamhet vars syfte eller verkan är att kringgå skyldigheterna i detta direktiv, särskilt registreringskraven. Till sådan verksamhet hör hemlig ersättning för en intresserepresentationstjänst, etablering av företag i syfte att dölja kopplingar till regeringar i tredjeländer eller en artificiell

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1024/2012 av den 25 oktober 2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden och om upphävande av kommissionens beslut 2008/49/EG (*IMI-förordningen*) (EUT L 316, 14.11.2012, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1024/oj>).

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 av den 23 oktober 2019 om skydd för personer som rapporterar om överträdelse av unionsrätten (EUT L 305, 26.11.2019, s. 17, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1937/oj>).

fördelning av verksamheter på flera enheter för att de ska understiga de gränsvärden som fastställs i detta direktiv.

- (59) För att avskräcka från, och bestraffa, underlåtenhet att uppfylla kraven i detta direktiv bör medlemsstaterna säkerställa att alla överträdelser av de skyldigheter som fastställs i detta direktiv leder till effektiva, proportionella och avskräckande straffavgifter. Sanktioner bör inte vara av straffrättslig karaktär. Sanktionerna bör ta hänsyn till överträdelsens art, upprepning och varaktighet med hänsyn till det allmänna intresse som står på spel, omfattningen och arten av den verksamhet som bedrivs samt den ekonomiska kapaciteten hos den enhet som bedriver intresserepresentationsverksamhet. Sanktionerna bör, med vederbörlig respekt för grundläggande rättigheter såsom yttrandefrihet, föreningsfrihet, akademisk frihet och frihet för vetenskaplig forskning, skyddsåtgärder och tillgång till effektiva rättsmedel, inbegripet rätten att bli hörd, i varje enskilt fall vara effektiva, proportionella och avskräckande. De bör föregås av en tidig varning utfärdad av en tillsynsmyndighet, utom när överträdelsen strider mot förbudet mot kringgående.
- (60) För att ändra gränsvärdena för en begäran om ytterligare information, ändra förteckningen över de uppgifter som måste lämnas i en ansökan om registrering och ändra förteckningen över de uppgifter som ska ingå i rapporter som offentliggörs av medlemsstaterna bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁹. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (61) För att säkerställa en effektiv övervakning av tillämpningen av detta direktiv bör kommissionen regelbundet rapportera om dess genomförande, i förekommande fall i samband med rapporter om annan relevant unionslagstiftning. I enlighet med punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning bör kommissionen utvärdera detta direktiv för att bedöma dess effekter och behovet av ytterligare åtgärder.
- (62) Eftersom syftet med detta direktiv, som är att bidra till en väl fungerande inre marknad för intresserepresentationsverksamhet, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta syfte.
- (63) Ett unionssystem stöder i synnerhet behöriga nationella myndigheter i deras övervakande funktion och andra intressenter i utövandet av deras roll i den demokratiska processen samt ökar den allmänna motståndskraften hos demokratierna i unionen mot tredjeländers påverkansförsök. Att på unionsnivå hantera intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning i syfte att

⁹ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj

påverka har ett mervärde, eftersom sådan verksamhet sannolikt är gränsöverskridande, vilket kräver en samordnad hantering på flera nivåer och inom flera sektorer. Genom att samarbeta och utbyta information kan medlemsstaterna få bättre kunskaper om fenomenets omfattning, vilket gör det lättare att förhindra att tredjeländer kan utnyttja skillnader eller kryphål i lagstiftningen.

- (64) Vid genomförandet av detta direktiv bör medlemsstaterna sträva efter att minimera den administrativa bördan för de berörda enheterna, särskilt för mikroföretag samt små och medelstora företag i den mening som avses i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU¹⁰.
- (65) Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2016/679¹¹ och (EU) 2018/1725¹² är tillämpliga på behandling av personuppgifter inom ramen för detta direktiv, inbegripet behandling av personuppgifter för att upprätthålla det eller de nationella registren över enheter som bedriver intresserepresentationsverksamhet för tredjelandsenheters räkning, för att få tillgång till personuppgifter i sådana register och för att utbyta personuppgifter inom ramen för administrativt samarbete och ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaterna enligt detta direktiv, inbegripet användning av IMI-systemet, samt för att bevara dokumentation i enlighet med detta direktivs krav på dokumentation. All behandling av personuppgifter för sådana ändamål bör bland annat följa principerna om uppgiftsminimering, uppgifters korrekthet och begränsning av lagring samt uppfylla kraven på dataintegritet och datasekretess. Medlemsstaterna ska fastställa åtgärder för att säkerställa att behandling av personuppgifter i deras nationella register är lagenlig och säker samt i enlighet med tillämplig lagstiftning om personuppgiftsskydd.
- (66) Detta direktiv påverkar inte på något sätt tillämpningen av unionens restriktiva åtgärder som antas i enlighet med artikel 29 i EU-fördraget eller artikel 215 i EUF-fördraget. Det påverkar i synnerhet inte förbudet mot att direkt eller indirekt ställa tillgångar eller ekonomiska resurser till förfogande för eller till förmån för fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ eller fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ som är associerade med dem, som förtecknas i unionens restriktiva åtgärder.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 17, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj>).

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (*allmän dataskyddsförordning*) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

- (67) Detta direktiv bör inte påverka kommissionens befogenheter att inleda och genomföra utredningar av snedvridande utländska subventioner i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2560¹³.
- (68) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument¹⁴, har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är motiverat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Lagstiftaren anser att det är motiverat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.
- (69) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i förordning (EU) 2018/1725 och avgav ett yttrande den XXXX¹⁵,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I – ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1 *Mål och syfte*

I syfte att förbättra den inre marknadens funktion genom att uppnå en gemensam grad av transparens i hela unionen fastställs i detta direktiv harmoniserade krav för näringsverksamhet i form av intresserepresentation för en tredjelandsenhets räkning.

Syftet med direktivet är att denna transparens ska uppnås på ett sätt som inte skapar ett klimat av misstro som riskerar att avskräcka fysiska eller juridiska personer från medlemsstater eller tredjeländer från att samarbeta med, eller tillhandahålla finansiellt stöd till, enheter som bedriver intresserepresentation för en tredjelandsenhets räkning.

Artikel 2 *Definitioner*

I detta direktiv gäller följande definitioner:

- (1) *intresserepresentationsverksamhet*: verksamhet som har till syfte att påverka utveckling, utformning eller genomförande av politik eller lagstiftning eller offentliga beslutsprocesser i unionen och som i synnerhet kan bedrivas genom organisering eller deltagande i möten, konferenser eller evenemang, genom bidrag till eller deltagande i samråd eller parlamentariska utfrågningar, genom organisering av kommunikations- eller reklamkampanjer, genom organisering av nätverk och gräsrotsinitiativ, genom utarbetande av policy- och ståndpunktsdokument, lagstiftningsändringar, opinionsundersökningar, enkäter eller öppna brev, eller genom verksamhet i samband med forskning och utbildning, om den uttryckligen bedrivs i detta syfte.

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2560 av den 14 december 2022 om utländska subventioner som snedvrider den inre marknaden (EUT L 330, 23.12.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2560/oj>).

¹⁴ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

¹⁵ XXXX.

- (2) *intresserepresentationstjänst*: intresserepresentationsverksamhet som normalt bedrivs mot sådan ersättning som avses i artikel 57 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- (3) *leverantör av intresserepresentationstjänster*: en fysisk eller juridisk person som tillhandahåller en intresserepresentationstjänst.
- (4) *tredjelandsenhet*:
- (a) statlig myndighetsnivå och offentliga myndigheter på alla andra nivåer i ett tredjeland, med undantag för medlemmar i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
 - (b) en offentlig eller privat enhet vars agerande kan tillskrivas en sådan enhet som avses i a, med beaktande av alla relevanta omständigheter.
- (5) *anknuten verksamhet*: verksamhet som stöder tillhandahållandet av en intresserepresentationsverksamhet men som inte har något direkt inflytande på dess innehåll.
- (6) *årligt belopp*:
- (a) den totala årliga ersättning som mottas från en tredjelandsenhet för tillhandahållandet av en intresserepresentationstjänst och som, om ersättningen inte är ekonomisk, ska utgöras av dess uppskattade värde, eller
 - (b) om ingen ersättning mottas, en uppskattning av årliga kostnader för den intresserepresentationsverksamhet som bedrivs,
- varvid hänsyn ska tas till intresserepresentationsverksamheten i dess helhet, vilken när den bedrivs av en tjänsteleverantör på grundval av ett avtal ska innefatta kostnader för underleverantörer och anknuten verksamhet.
- (7) *underleverantör*: en leverantör av intresserepresentationstjänster med vilken en huvudsaklig uppdragstagare, eller någon av dennes underleverantörer, ingår ett avtal enligt vilket underleverantören ska utföra vissa eller alla delar av den intresserepresentationsverksamhet som den huvudsakliga uppdragstagaren har åtagit sig att bedriva.
- (8) *registrerade enheter*: enheter som i enlighet med artikel 10 har registrerats i ett sådant nationellt register som avses i artikel 9.
- (9) *nationell registeransvarig myndighet*: den offentliga myndighet eller det offentliga organ som ansvarar för att upprätthålla ett sådant nationellt register som avses i artikel 9 och att handlägga ansökningar om registrering som görs i enlighet med detta direktiv.
- (10) *tillsynsmyndighet*: den oberoende offentliga myndighet som ansvarar för utöva tillsyn och säkerställa efterlevnad av de skyldigheter som fastställs i detta direktiv.
- (11) *offentlig tjänsteman*:
- (a) en unionstjänsteman eller en tjänsteman i en medlemsstat,
 - (b) andra personer som har tilldelats och utövar en offentlig tjänstefunktion i en medlemsstat.
- (12) *unionstjänsteman*: en person som är
- (a) en tjänsteman eller annan anställd i den mening som avses i de tjänsteföreskrifter för tjänstemän och anställningsvillkor för övriga anställda i

Europeiska unionen som fastställs i rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68¹⁶,

- (b) en person som ställts till unionens förfogande av en medlemsstat eller av ett offentligt eller privat organ och som utför uppgifter som motsvarar dem som unionens tjänstemän eller övriga anställda utför.

Medlemmar i unionens institutioner, organ eller byråer och personalen vid dessa organ ska, i den mån de inte omfattas av tjänsteföreskrifterna, likställas med unionstjänstemän.

- (13) ***tjänsteman i en medlemsstat***: varje person som innehar ett verkställande, administrativt eller rättsligt ämbete på nationell, regional eller lokal nivå, oavsett om personen är utnämnd eller vald – på obestämd eller bestämd tid – avlönad eller oavlönad och oberoende av personens tjänsteålder, samt varje person som innehar ett lagstiftande ämbete på nationell, regional eller lokal nivå.

Artikel 3 *Tillämpningsområde*

1. Detta direktiv är tillämpligt på enheter, oavsett var de har sitt verksamhetsställe, som bedriver följande verksamhet:
 - (a) En intresserepresentationstjänst som tillhandahålls en tredjelandsenhet.
 - (b) En intresserepresentationsverksamhet som bedrivs av en sådan tredjelandsenhet som avses i artikel 2.4 b och som har anknytning till, eller ersätter, verksamhet av ekonomisk art och som därmed är jämförbar med en sådan intresserepresentationstjänst som avses i led a i denna punkt.
2. Trots vad som sägs i punkt 1 ska detta direktiv inte tillämpas på följande verksamhet:
 - (a) Verksamhet som bedrivs direkt av en sådan tredjelandsenhet som avses i artikel 2.4 a och som är förenad med utövandet av offentlig makt, inbegripet verksamhet i samband med diplomatiska eller konsulära förbindelser mellan stater eller internationella organisationer.
 - (b) Tillhandahållande av juridisk och annan professionell rådgivning i följande fall:
 - i) Rådgivning till en tredjelandsenhet för att hjälpa den att säkerställa att dess verksamhet överensstämmer med befintliga rättsliga krav.
 - ii) Representation av tredjelandsenheter i samband med ett förliknings- eller medlingsförfarande som syftar till att förhindra att en tvist anhängiggörs vid, eller avgörs av, ett rättsligt eller administrativt organ.
 - iii) Representation av tredjelandsenheter i rättsliga förfaranden.
 - (c) Anknuten verksamhet.

¹⁶ Rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 av den 29 februari 1968 om fastställande av tjänsteföreskrifter för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkor för övriga anställda i dessa gemenskaper samt om införande av särskilda tillfälliga åtgärder beträffande kommissionens tjänstemän (EGT L 56, 4.3.1968, s. 1, ELI: [http://data.europa.eu/eli/reg/1968/259\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/reg/1968/259(1)/oj)).

Artikel 4
Grad av harmonisering

Medlemsstaterna ska, vad gäller intresserepresentationsverksamhet som omfattas av detta direktiv, inte behålla eller införa bestämmelser som avviker från bestämmelserna i detta direktiv, vilket innefattar bestämmelser som är mer, eller mindre, stränga i syfte att säkerställa en annan grad av transparens kring sådan verksamhet.

KAPITEL II – TRANSPARENS OCH REGISTRERING

Artikel 5
Identifiering av tjänstemottagaren

Medlemsstaterna ska säkerställa att leverantörer av intresserepresentationstjänster har möjlighet att kräva att den enhet för vars räkning tjänsten tillhandahålls lämnar en försäkran om huruvida den är en tredjelandsenhet.

Artikel 6
Underleverantörer

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de enheter som avses i artikel 3.1 i sina avtal med underleverantörer inkluderar information om att intresserepresentationsverksamheten omfattas av artikel 3.1 samt en skyldighet att vidarebefordra denna information till eventuella ytterligare underleverantörer. Underleverantörer som har informerats om detta ska inte behöva uppfylla kraven i artiklarna 7, 8, 10 eller 11 vad gäller den intresserepresentationsverksamhet som bedrivs enligt det avtal som innehåller denna information.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att en underleverantör som lägger ut intresserepresentationstjänsten på en ytterligare underleverantör informerar den huvudsakliga uppdragstagaren eller, i tillämpliga fall, den underleverantör från vilken den fick uppdraget att bedriva intresserepresentationsverksamheten, om det faktum att intresserepresentationsverksamheten har lagts ut på en ytterligare underleverantör samt säkerställa att avtalet innehåller information om att intresserepresentationsverksamheten omfattas av artikel 3.1.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att underleverantören tillhandahåller den huvudsakliga uppdragstagaren eller, i tillämpliga fall, underleverantören den information som krävs för att uppfylla kraven i artikel 10.

Artikel 7
Dokumentation

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de enheter som avses i artikel 3.1 för varje intresserepresentationsverksamhet som omfattas av denna artikel dokumenterar följande:
 - (a) Identiteten eller namnet på den tredjelandsenhet för vars räkning verksamheten bedrivs samt namnet på det tredjeland vars intressen företräds.
 - (b) En beskrivning av syftet med intresserepresentationsverksamheten.
 - (c) Avtal och viktig korrespondens med tredjelandsenheten som är väsentlig för att förstå intresserepresentationsverksamhetens art och syfte, i tillämpliga fall inbegripet dokumentation av uppgifter om typ av ersättning och belopp.

- (d) Information eller material som utgör en väsentlig del av intresserepresentationsverksamheten.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de enheter som avses i artikel 3.1 bevarar den dokumentation som avses i punkt 1 i fyra år efter det att intresserepresentationsverksamheten har upphört.
 3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de enheter som avses i artikel 3.1 årligen upprättar följande:
 - (a) En förteckning över alla tredjelandsenheter för vars räkning de har bedrivit intresserepresentationsverksamhet under det föregående räkenskapsåret.
 - (b) En förteckning över det sammanlagda årliga belopp som mottagits för verksamhet som omfattas av artikel 3.1 under det föregående räkenskapsåret fördelat på tredjeland.
 4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de enheter som avses i artikel 3.1 bevarar dokumentation om den information som avses i punkt 3 i fyra år.

Artikel 8 *Rättslig företrädare*

1. Medlemsstaterna ska kräva att de enheter som avses i artikel 3.1 och som inte är etablerade i unionen skriftligen utser en fysisk eller juridisk person som sin rättsliga företrädare i en av de medlemsstater där de bedriver intresserepresentationsverksamhet.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att den rättsliga företrädaren dels är ansvarig för att säkerställa att den registrerade enheten fullgör sina skyldigheter enligt detta direktiv, dels är adressat för all kommunikation från behöriga nationella myndigheter till den berörda enheten enligt artikel 15. All kommunikation till den rättsliga företrädaren ska betraktas som kommunikation till den enhet som företräds.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att den rättsliga företrädaren kan hållas ansvarig för underlåtenhet av den företrädda enheten att fullgöra skyldigheterna enligt detta direktiv, utan att det påverkar de skadeståndskrav och rättsliga åtgärder som kan riktas mot denna enhet. Medlemsstaterna ska säkerställa att de enheter som avses i artikel 3.1 ger sin rättsliga företrädare nödvändiga befogenheter och tillräckliga resurser för att garantera ett effektivt och skyndsamt samarbete med medlemsstaternas behöriga myndigheter och för att säkerställa efterlevnad av deras beslut.

Artikel 9 *Nationella register*

1. Varje medlemsstat ska inrätta och upprätthålla ett eller flera nationella register i syfte att säkerställa transparens kring intresserepresentationsverksamhet som bedrivs av de enheter som avses i artikel 3.1. Medlemsstaterna får använda befintliga nationella register om de uppfyller kraven i punkterna 2, 3 och 4 i denna artikel och artiklarna 10, 11 och 12.
2. Det nationella registret eller, i förekommande fall, de nationella registren ska upprätthållas av nationella registeransvariga myndigheter. När det gäller behandling av personuppgifter ska dessa myndigheter vara personuppgiftsansvariga i den mening som avses i artikel 4.7 i förordning (EU) 2016/679.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella register som avses i punkt 1 inrättas och upprätthålls på ett sätt som säkerställer att informationen i dem presenteras på ett neutralt, sakligt och objektivet sätt.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att nationella registeransvariga myndigheter sparar loggar över behandling av personuppgifter i nationella register. Sådana loggar ska raderas efter ett år och får endast användas för att övervaka att åtkomsten till personuppgifter är lagenlig och för att säkerställa sådana uppgifters integritet och skydd.

Artikel 10 *Registrering*

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att en sådan enhet som avses i artikel 3.1 och som är etablerad inom deras territorium registrerar sig i ett nationellt register senast när intresserepresentationsverksamheten inleds.

Medlemsstater som har flera nationella register ska säkerställa att varje nationellt registers omfattning är tydligt definierad, att registren omfattar alla enheter som är skyldiga att registrera sig enligt första stycket i denna artikel och att de enheter som avses i artikel 3.1 kan få information om i vilka nationella register de är skyldiga registrera sig.

2. Om en sådan enhet som avses i artikel 3.1 är etablerad i mer än en medlemsstat ska den registrera sig i den medlemsstat där den har sitt huvudsakliga verksamhetsställe.
3. Om en sådan enhet som avses i artikel 3.1 inte är etablerad i unionen ska den registrera sig i den medlemsstat där dess rättsliga företrädare, utsedd i enlighet med artikel 8, är etablerad, eller om ett verksamhetsställe saknas, är bosatt eller stadigvarande vistas.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att enheten vid registrering endast behöver lämna den information som anges i bilaga I.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att enheterna, innan de lämnar information i enlighet med punkt 4, underrättas om att informationen kommer att offentliggöras i enlighet med artikel 12 och att de kan begära att informationen inte offentliggörs i enlighet med artikel 12.3.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att registrerade enheter lämnar följande information:
 - (a) Inom rimlig tid, ändringar av eller tillägg till de uppgifter som lämnas i enlighet med punkt 1 a, b, f i och f ii i bilaga I.
 - (b) Årligen, ändringar av eller tillägg till de uppgifter som lämnas i enlighet med punkt 4 och som inte omfattas av led a.
7. Medlemsstaterna ska säkerställa att registrerade enheter som inte längre uppfyller villkoren för att betraktas som de enheter som avses i artikel 3.1 kan underrätta den myndighet som ansvarar för det nationella register i vilket de är registrerade om detta och begära att bli avförda från registret. När en sådan enhet som avses i artikel 3.1 är skyldig enligt punkterna 2 eller 3 att registrera sig i ett annat nationellt register än det där den är registrerad ska den underrätta den myndighet som ansvarar för det relevanta nationella registret om detta och begära att bli avförda från det registret.

Myndigheten ska behandla begäran inom fem arbetsdagar och avföra den registrerade enheten från det nationella registret om den anser att enheten inte längre

uppfyller kraven för att betraktas som en enhet enligt artikel 3.1 eller, i förekommande fall, inte längre bör vara införd i det register som den ansvarar för. Beslutet av den myndighet som ansvarar för det relevanta nationella registret ska kunna bli föremål för administrativ och rättslig prövning i registreringsmedlemsstaten.

8. Medlemsstaterna ska säkerställa att registrering, uppdatering, en begäran om avförande från register och en begäran enligt artikel 12.3 kan göras elektroniskt och utan kostnad.
9. I fall där det är nödvändigt för att säkerställa att den information som lämnas vid registrering fortlöpande gör det möjligt för nationella registeransvariga myndigheter att korrekt och exakt identifiera tredjeländer för vars räkning intresserepresentation bedrivs och fastställa hur mycket som läggs ut på denna verksamhet ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 23 för att ändra bilaga I genom att modifiera förteckningen över den information som ska lämnas vid registrering mot bakgrund av utvecklingen på marknaden för intresserepresentationstjänster, yttranden, rekommendationer och rapporter som utfärdas av den rådgivande grupp som inrättats i enlighet med artikel 19 eller relevanta internationella och europeiska standarder och förfaranden, om sådana finns. De personuppgiftsfält som anges i bilaga I ska endast ändras om det är nödvändigt för att säkerställa en korrekt identifiering av de enheter och den intresserepresentationsverksamhet som avses i artikel 3.1.

Artikel 11

Registreringsförfarande

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att den nationella registeransvariga myndigheten för varje registrering som görs i enlighet med artikel 10.4 säkerställer att alla uppgifter som anges i bilaga I har lämnats och inte innehåller uppenbara fel.
Den ansvariga myndigheten ska inom fem arbetsdagar från registreringen föra in motsvarande uppgifter i sitt nationella register, såvida inte en begäran har gjorts enligt punkt 2.
2. Om den information som lämnas vid registrering är ofullständig eller innehåller uppenbara fel ska den nationella registeransvariga myndigheten begära att enheten kompletterar eller rättar informationen. Den nationella registeransvariga myndigheten ska inom fem arbetsdagar från mottagandet av ett svar från enheten i fråga antingen föra in motsvarande uppgifter i sitt nationella register eller vägra att föra in en sådan uppgift och informera enheten i fråga om varför informationen fortfarande är ofullständig eller innehåller uppenbara fel.
3. När en uppgift har förts in i det nationella registret ska den registrerade enheten omedelbart och senast inom fem arbetsdagar få en bekräftelse på registreringen från den nationella registeransvariga myndigheten och tilldelas ett unikt EIRN-nummer samt få en digital kopia av informationen i det nationella registret. EIRN-numret ska ha det format som anges i bilaga II.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att den nationella registeransvariga myndigheten i registreringsmedlemsstaten underrättar de nationella myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 15.1 i de medlemsstater som anges i registreringen i enlighet med punkt 2 e i bilaga I om varje ny registrering omedelbart och senast inom fem arbetsdagar efter införandet i det nationella registret. En sådan underrättelse ska även

lämnas om en registrerad enhet i enlighet med artikel 10.6 inkommer med en ändring av eller ett tillägg till den information som anges i punkt 2 e i bilaga I. Underrättelsen ska innehålla namnet på den registrerade enheten, dess EIRN-nummer och en länk till de nationella register där registreringen har gjorts.

5. Medlemsstaterna ska föreskriva att de nationella registeransvariga myndigheterna i den medlemsstat som tar emot den underrättelse som anges i punkt 4 i det relevanta registret omedelbart och senast inom fem arbetsdagar för in den information som anges i underrättelsen. Information om den registrerade enheten ska inte göras offentlig om den informationen i det relevanta nationella registret i registreringsmedlemsstaten omfattas av ett undantag från offentliggörande i enlighet med artikel 12.3.
6. Registrerade enheter ska inte underställas ytterligare registreringskrav i någon annan medlemsstat för verksamhet som omfattas av artikel 3.1.
7. Beslut som fattas av nationella registeransvariga myndigheter i enlighet med punkterna 1–5, inbegripet en vägran att föra in en uppgift i registret eller att utfärda ett EIRN-nummer, ska kunna bli föremål för administrativ och rättslig prövning. Detta ska även gälla underlåtenhet att agera i enlighet med dessa punkter.
8. Om en tillsynsmyndighet har tillförlitlig information om att en enhet har underlåtit att registrera sig i enlighet med artikel 10.1–10.3 i ett register som faller under dess behörighet enligt artikel 15.3 får den uppmana enheten att lämna den information som är absolut nödvändig för att fastställa om enheten omfattas av artikel 3.1.
9. Om en tillsynsmyndighet har tillförlitlig information om att en enhet som är registrerad i ett register som faller under dess behörighet enligt artikel 15.3 eventuellt har åsidosatt de skyldigheter som föreskrivs i nationella bestämmelser som antagits i enlighet med artikel 10, till exempel genom att ha lämnat felaktig information vid registreringen, får den begära att enheten lämnar den information som anges i artikel 7 i den utsträckning som krävs för att utreda det eventuella åsidosättandet.
10. Den begäran som avses i punkterna 8 och 9 ska innehålla följande information:
 - (a) En redogörelse för skälen till utredningen av den eventuella underlåtenheten att fullgöra skyldigheterna.
 - (b) Den information som begärs och varför den är nödvändig för att utreda det eventuella åsidosättandet.
 - (c) Information om tillgängliga förfaranden för rättslig prövning.
11. Den enhet till vilken begäran riktas ska inom tio arbetsdagar lämna den information som begärs enligt punkterna 8 och 9 på ett fullständigt och korrekt sätt.
12. Den begäran som avses i punkterna 8 och 9 ska kunna bli föremål för rättslig och administrativ prövning i den begärande tillsynsmyndighetens medlemsstat.

Artikel 12 *Offentlighet*

1. Medlemsstaterna ska göra följande information om en registrerad enhet i det nationella registret om en registrerad enhet offentlig:
 - (a) Information som den registrerade enheten lämnar i enlighet med punkt 1 a, e, f i, f ii, h, i, j och k samt punkt 2 a i och b–h i bilaga I.

- (b) Det EIRN-nummer som utfärdats i enlighet med artikel 11.3.
- (c) Registreringstidpunkt.
- (d) Tidpunkt för den senaste uppdateringen av den information som avses i led a i denna punkt.

Det årliga belopp som tillhandahållits av den registrerade enheten ska offentliggöras i enlighet med punkt 2 c i bilaga I med utgångspunkt från tabellen i bilaga III.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att den information som avses i punkt 1 presenteras i ett format som är lättillgängligt, maskinläsbart, väl synligt och användarvänligt, inbegripet genom användning av ett okomplicerat språk. Informationen ska göras tillgänglig och vara sökbar på minst ett officiellt språk i registreringsmedlemsstaten och på ett officiellt unionspråk som största möjliga antal unionsmedborgare har allmänna färdigheter i.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de enheter som avses i artikel 3.1 har möjlighet att genom en vederbörligen motiverad begäran ansöka om ett undantag från det offentliggörande som avses i punkt 1. Tillsynsmyndigheten ska fatta ett beslut om att helt eller delvis begränsa offentligheten i fall där den begärande enheten, med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, påvisar att detta är motiverat på grund av ett berättigat intresse, vilket kan innefatta en allvarlig risk att offentliggörandet skulle utsätta en enskild person för en kränkning av dennes grundläggande rättigheter, i synnerhet de rättigheter som skyddas enligt artiklarna 1, 2, 3, 4 eller 6 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. I annat fall ska tillsynsmyndigheten fatta ett beslut om att avslå begäran.
4. Varje beslut som fattas i enlighet med punkt 3 ska kunna bli föremål för rättslig prövning i registreringsmedlemsstaten. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla prövningsförfaranden, inbegripet rättslig prövning, genomförs inom rimlig tid och att ett slutligt beslut fattas skyndsamt.
5. Medlemsstaterna ska från det att begäran görs enligt punkt 3 fram till dess att beslutet har vunnit laga kraft säkerställa att den information som begäran avser inte offentliggörs.
6. Om ett beslut enligt punkt 3 har vunnit laga kraft ska medlemsstaterna säkerställa att den registerpost i det nationella register som beslutet avser, i förekommande fall, visar att offentligheten helt eller delvis har begränsats.

Artikel 13

Offentliggörande av aggregerade uppgifter

1. Från och med den 31 mars [året efter tidsfristen för införlivande] och senast den 31 mars varje år därefter ska varje medlemsstat offentliggöra, och till kommissionen översända, en rapport på grundval av den information som lämnats av enheter som är registrerade i dess nationella register. Rapporten ska endast innehålla följande:
 - (a) Aggregerade uppgifter om årliga belopp fördelat på tredjeland under det föregående räkenskapsåret. De aggregerade uppgifterna bör baseras på den information som lämnas i enlighet med punkt 2 b och c i bilaga I.
 - (b) Aggregerade uppgifter om årliga belopp fördelat på kategori av organisation för varje tredjeland under det föregående räkenskapsåret. De aggregerade

uppgifterna bör baseras på den information som lämnas i enlighet med punkt 1 h och punkt 2 b och c i bilaga I.

- (c) Totalt antal tredjelandsenheter som kan tillskrivas ett specifikt tredjeland. De aggregerade uppgifterna bör baseras på den information som lämnas i enlighet med punkt 2 b i bilaga I.
 - (d) En förteckning över tredjeländer som uppfyller kriterierna i artikel 16.3 b ii.
2. På grundval av de uppgifter som medlemsstaterna översänder i enlighet med punkt 1 ska kommissionen senast den 31 maj varje år offentliggöra en sammanfattning av de uppgifter som mottagits och upprätta en förteckning över de tredjeländer som uppfyller kriterierna i artikel 16.3 b i.
 3. I fall där det är nödvändigt för att säkerställa att informationen i de rapporter som offentliggörs av medlemsstaterna fortlöpande ger allmänheten de aggregerade uppgifter som är nödvändiga för att de ska få en uppfattning om omfattningen, vidden och på vilka sätt intresserepresentationsverksamhet bedrivs av enheter som omfattas av artikel 3.1, och för att säkerställa att förteckningen över tredjeländer som uppfyller kriterierna i artikel 16.3 b kan upprättas, ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 23 för att ändra punkt 1 genom att modifiera förteckningen över den information som ska ingå i de rapporter som offentliggörs av medlemsstaterna mot bakgrund av utvecklingen på marknaden för intresserepresentationstjänster, yttranden, rekommendationer och rapporter som utfärdas av den rådgivande grupp som inrättats i enlighet med artikel 19 eller, i förekommande fall, relevanta internationella standarder och förfaranden.

Artikel 14

Information till offentliga tjänstemän

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att registrerade enheter lämnar EIRN-numret i sina kontakter med offentliga tjänstemän när de utövar den verksamhet som avses i artikel 3.1.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att eventuella underleverantörer till registrerade enheter lämnar den registrerade enhetens EIRN-nummer i sina kontakter med offentliga tjänstemän när de utövar den verksamhet som avses i artikel 3.1.

KAPITEL III – TILLSYN OCH SÄKERSTÄLLANDE AV EFTERLEVNAD

Artikel 15

Behöriga nationella myndigheter

1. Varje medlemsstat ska utse
 - (a) en eller flera nationella registeransvariga myndigheter,
 - (b) en eller flera tillsynsmyndigheter.
2. Varje tillsynsmyndighet ska ha tillgång till de nationella register som de ansvarar för i syfte att utöva tillsyn över, och säkerställa efterlevnad av, de skyldigheter som anges i detta direktiv samt för att utbyta information med tillsynsmyndigheterna i

andra medlemsstater och med kommissionen i fall där de är bemyndigade att göra detta enligt detta direktiv.

3. Varje tillsynsmyndighet ska vara behörig avseende de enheter som avses i artikel 3.1 och som är skyldiga att registrera sig enligt artikel 10.1, 10.2 och 10.3 i de nationella register som den ansvarar för.
4. Om en sådan enhet som avses i artikel 3.1 inte har utsett en rättslig företrädare i enlighet med artikel 8.1 ska en tillsynsmyndighet i en medlemsstat där enheten bedriver intresserepresentationsverksamhet vara behörig.
5. Om en medlemsstat utser mer än en tillsynsmyndighet ska den säkerställa att dessa myndigheters uppgifter är tydligt definierade och att de har ett nära och effektivt samarbete i fullgörandet av sina uppgifter. Medlemsstater ska fastställa till vilken tillsynsmyndighet kommunikation kan ställas för vidare befordran till lämplig myndighet i den medlemsstaten.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheten är oberoende i utövandet av sina funktioner. Medlemsstaterna ska särskilt säkerställa att personal vid de tillsynsmyndigheter som utövar befogenheter enligt detta direktiv
 - (a) kan utföra sitt uppdrag oberoende av politisk eller annat yttre påverkan och varken begär eller tar emot instruktioner från regering eller någon annan offentlig eller privat enhet,
 - (b) avstår från alla handlingar som är oförenliga med utförandet av deras uppdrag och utövandet av deras befogenheter enligt detta direktiv.
7. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella myndigheter som utsetts enligt punkt 1 har alla nödvändiga medel för att fullgöra det uppdrag som ålagts dem enligt detta direktiv, inbegripet tillräckliga tekniska och ekonomiska resurser samt personalresurser.
8. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella myndigheter som utsetts i enlighet med punkt 1 i fullgörandet av sitt uppdrag enligt detta direktiv säkerställer att inga negativa konsekvenser i form av exempelvis stigmatisering uppstår enbart på grund av att en enhet är en registrerad enhet eller att den har varit föremål för en begäran enligt artikel 16.3.
9. Medlemsstaterna ska säkerställa att information och förklaringar om tillämpningen av detta direktiv samt de yttranden, rekommendationer eller rapporter som antagits av den rådgivande gruppen i enlighet med artikel 19.6 görs offentliga av de nationella myndigheter som utsetts i enlighet med punkt 1.
10. Senast [ett år efter ikraftträdandet] ska medlemsstaterna underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om de behöriga nationella myndigheter som utsetts i enlighet med punkt 1. Kommissionen ska offentliggöra en förteckning över behöriga nationella myndigheter.

Artikel 16

Begäran om information

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheternas befogenhet att begära att de enheter som avses i artikel 3.1 lämnar information begränsas genom de villkor som fastställs i punkterna 2–9 i denna artikel.

2. En begäran enligt denna artikel får endast göras av den tillsynsmyndighet som har behörighet över enheten i fråga.
3. Utom i de fall som avses i artikel 11.8 och 11.9 får en begäran endast göras i följande fall och måste vara begränsad till dokumentation som bevaras i enlighet med artikel 7:
 - (a) Den registrerade enheten mottog ett årligt belopp som överstiger 1 000 000 EUR för en enda tredjelandsenhet under det föregående räkenskapsåret.
 - (b) Handlandet av den tredjelandsenhet för vars räkning den registrerade enheten agerar kan tillskrivas ett tredjeland som under ett av de fem föregående räkenskapsåren, med beaktande av alla tredjelandsenheter som agerar för dess räkning, har lagt ut ett sammanlagt belopp som uppgår till antingen
 - i) 8 500 000 EUR för intesserepresentationsverksamhet i unionen, eller
 - ii) 1 500 000 EUR för intesserepresentationsverksamhet i en enskild medlemsstat,såvida inte den registrerade enheten omfattas av artikel 3.1 a och mottog ett sammanlagt årligt belopp för all verksamhet som omfattas av detta direktiv på mindre än 25 000 EUR under föregående räkenskapsår.
4. Den begäran som avses i punkt 3 ska innehålla följande:
 - (a) En förklaring om vilket av villkoren i punkt 3 som är uppfyllt.
 - (b) Den dokumentation som begäran avser.
 - (c) Information om tillgängliga förfaranden för rättslig prövning.
5. Om en annan tillsynsmyndighet än tillsynsmyndigheten i registreringsmedlemsstaten anser att något av villkoren i punkt 3 är uppfyllt får den be tillsynsmyndigheten i registreringsmedlemsstaten att från den registrerade enheten begära ut den dokumentation som bevarats i enlighet med artikel 7.
6. Vid mottagande av en begäran enligt punkt 5, och om den anser att villkoren i punkt 3 är uppfyllda, ska tillsynsmyndigheten i registreringsmedlemsstaten framställa en begäran i enlighet med punkt 3 och översända den mottagna informationen till den begärande tillsynsmyndigheten. Om tillsynsmyndigheten i registreringsmedlemsstaten under de föregående tolv månaderna har framställt en begäran i enlighet med punkt 3 som omfattar samma information från samma registrerade enhet ska den översända informationen till den begärande tillsynsmyndigheten utan att behöva framställa en ny begäran.

Om tillsynsmyndigheten i registreringsmedlemsstaten anser att villkoren i punkt 3 inte är uppfyllda ska den i sitt svar till den begärande tillsynsmyndigheten redogöra för skälen till att informationen inte begärts eller översänts.
7. Den enhet till vilken begäran framställs ska inom tio arbetsdagar lämna all den information som begärs i enlighet med punkt 4 b i ett tydligt, sammanhängande och begripligt format.
8. Den begäran som avses i punkt 3 ska kunna bli föremål för rättslig prövning i den medlemsstat där den begärande tillsynsmyndigheten är belägen.
9. I fall där det är nödvändigt för att säkerställa att tillsynsmyndigheter kan begära ut dokumentation från enheter som högst sannolikt kan påverka utveckling, utformning

eller genomförande av politik eller lagstiftning eller offentliga beslutsprocesser, i unionen eller en medlemsstat, ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 23 för att ändra de finansiella gränsvärden som anges i punkt 3 mot bakgrund av utvecklingen på marknaden för intresserepresentationsverksamhet, eller av yttranden, rekommendationer eller rapporter från den rådgivande grupp som inrättats enligt artikel 19 eller, i förekommande fall, av utvecklingen av relevanta internationella standarder och förfaranden.

Artikel 17

Gränsöverskridande samarbete

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras tillsynsmyndigheter vid behov samarbetar med tillsynsmyndigheterna i alla övriga medlemsstater.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att om en tillsynsmyndighet har skäl att misstänka att en enhet som faller under behörigheten hos en annan medlemsstats tillsynsmyndighet inte fullgör sina skyldigheter enligt detta direktiv ska den underrätta denna medlemsstats tillsynsmyndighet.
3. En underrättelse enligt punkt 2 ska vara vederbörligen motiverad, proportionell och innehålla åtminstone följande:
 - (a) Information som gör det möjligt att identifiera enheten.
 - (b) En beskrivning av relevanta sakförhållanden, relevanta bestämmelser i detta direktiv och skäl till varför den underrättande myndigheten misstänker en överträdelse av detta direktiv.

Underrättelsen får innehålla annan information som den underrättande myndigheten anser är relevant, i lämpliga fall inbegripet information som den har samlat in på eget initiativ.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheter som mottar en underrättelse enligt punkt 2 utan onödigt dröjsmål och inom en månad från mottagandet av underrättelsen översänder sin bedömning av den misstänkta överträdelsen till den tillsynsmyndighet från vilken underrättelsen mottogs och i lämpliga fall lämnar ytterligare information om utredningsåtgärder eller åtgärder för att säkerställa efterlevnad som vidtagits, eller planeras, i enlighet med artikel 11.8 eller 11.9 och artikel 22 för att säkerställa att detta direktiv följs.
5. Om den tillsynsmyndighet som har behörighet avseende det huvudsakliga verksamhetsstället inte har tillräcklig information för att agera på grundval av den underrättelse som avses punkt 2 får den begära ytterligare information från den behöriga myndighet som lämnade underrättelsen.
6. Det administrativa samarbetet och utbytet av information mellan de nationella myndigheter som utsetts enligt artikel 15.1, mellan tillsynsmyndigheterna och med kommissionen, enligt punkterna 2, 4 och 5, artikel 11.4, artikel 16.5 och 16.6 och artikel 18 i detta direktiv ska genomföras genom det IMI-system som inrättats genom förordning (EU) nr 1024/2012.

Artikel 18

Gränsöverskridande informationsdelning mellan tillsynsmyndigheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheter har behörighet att begära följande information från tillsynsmyndigheter i andra medlemsstater i fall där informationen är nödvändig för det gränsöverskridande samarbete som avses i artikel 17.2:
 - (a) Information som lämnats av en registrerad enhet i enlighet med artikel 10.4.
 - (b) Analyser som utförts av en tillsynsmyndighet på grundval av den information som avses i a.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheten i registreringsmedlemsstaten vid mottagandet av en begäran enligt punkt 1 ska översända informationen till den begärande tillsynsmyndigheten, såvida den inte anser att kraven i punkt 1 inte är uppfyllda, i vilket fall den i sitt svar till den begärande tillsynsmyndigheten ska redogöra för skälen till att informationen i fråga inte tillhandahålls.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna på begäran ger kommissionen aggregerade uppgifter på grundval av den information som lämnats av registrerade enheter i enlighet med artikel 10.4 för att övervaka genomförandet av detta direktiv, inbegripet för att förbereda möten i den rådgivande grupp som avses i artikel 19. Sådana aggregerade uppgifter får innehålla personuppgifter endast i den utsträckning som är nödvändig för att säkerställa en effektiv övervakning. Informationen ska om det är tekniskt möjligt översändas i maskinläsbart format.
4. Vid behandling av personuppgifter enligt punkterna 1–3 ska tillsynsmyndigheterna vara personuppgiftsansvariga i den mening som avses i artikel 4.7 i förordning (EU) 2016/679 och kommissionen vara personuppgiftsansvarig i den mening som avses i artikel 3.8 i förordning (EU) 2018/1725 med avseende på deras egen uppgiftsbehandling.

Artikel 19

Rådgivande grupp

1. En rådgivande grupp ska inrättas.
2. Den rådgivande gruppen ska bistå kommissionen i följande uppgifter:
 - (a) Underlätta utbyte och delning av information och bästa praxis samt ge råd om eventuell vägledning för genomförandet av detta direktiv, särskilt vad gäller artikel 2.4 b, artikel 3.1 och artikel 20.
 - (b) Underlätta utbyte och delning av information och bästa praxis om de särskilda behoven hos mikroföretag samt små och medelstora företag i den mening som avses i artikel 3 i direktiv 2013/34/EU.
 - (c) Ge råd om rekommenderade format för offentliggörandet av aggregerade uppgifter i enlighet med artikel 13.
 - (d) Rapportera eventuella skillnader i tillämpningen av detta direktiv till kommissionen.
 - (e) Ge råd om den rekommenderade tekniska infrastrukturen för de nationella register som inrättas och upprätthålls i enlighet med artikel 9.

3. Varje medlemsstat ska utse en företrädare och en suppleant som ska företräda de tillsynsmyndigheter som utsetts i enlighet med artikel 15.
4. Företrädare för Europaparlamentet eller för de stater i Europeiska frihandelssammanslutningen som är avtalsslutande parter i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet¹⁷ får inbjudas att delta i den rådgivande gruppens möten som observatörer.
5. Kommissionen ska vara ordförande för den rådgivande gruppen och ansvara för dess sekretariat. Den rådgivande gruppen ska anta sin arbetsordning.
6. Den rådgivande gruppen ska anta sina yttranden, rekommendationer eller rapporter inom ramen för sina uppgifter enligt punkt 2 med enkel majoritet av sina medlemmar.

Artikel 20
Förbud mot kringgående

Medlemsstaterna ska säkerställa att det är förbjudet att medvetet och avsiktligt delta i verksamhet vars syfte eller verkan är att kringgå de skyldigheter som fastställs i detta direktiv.

Artikel 21
Rapportering av överträdelser och skydd för personer som rapporterar överträdelser

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att direktiv (EU) 2019/1937 är tillämpligt på rapportering av överträdelser av detta direktiv och skydd för personer som rapporterar sådana överträdelser.

Artikel 22
Sanktioner

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner, vilka ska vara begränsade till straffavgifter, för överträdelser av nationella bestämmelser som antagits för att införliva artiklarna 6, 7, 8, 10, 11, 14, 16 och 20 av de enheter som avses i artikel 3.1 eller, i förekommande fall, deras rättsliga företrädare. Dessa regler ska vara förenliga med punkterna 2–6.

Sanktioner ska åläggas av den tillsynsmyndighet som har behörighet över den berörda enheten eller av en rättslig myndighet på denna tillsynsmyndighets begäran.
2. Den ekonomiska sanktion som avses i punkt 1 ska för företag uppgå till högst 1 % av det föregående räkenskapsårets globala årliga omsättning, för andra juridiska personer till högst 1 % av den juridiska personens årsbudget enligt det senaste avslutade räkenskapsåret och för fysiska personer till högst 1 000 EUR.
3. Sanktionerna ska i varje enskilt fall vara effektiva, proportionella och avskräckande samt i synnerhet beakta den berörda överträdelsens art, upprepning och varaktighet liksom, i förekommande fall, även den ekonomiska, tekniska och operativa kapaciteten hos en sådan enhet som avses i artikel 3.1 som har gjort sig skyldig till överträdelsen.

¹⁷ Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EGT L 1, 3.1.1994, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_international/1994/1/oj).

4. Tillsynsmyndigheten ska innan den ålägger sanktioner utfärda en varning eller en reprimand till den berörda enheten om att den sannolikt kommer att överträda eller har överträtt bestämmelser i detta direktiv, med undantag för om överträdelsen utgör en kränkning av artikel 20.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndighetens utövande av sina befogenheter enligt denna artikel ska omfattas av lämpliga skyddsåtgärder i enlighet med unionens och medlemsstaternas lagstiftning, inbegripet rätten till ett effektivt rättsmedel och till en rättvis rättegång.

KAPITEL IV – SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 23

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 10.9, 13.3 och 16.9 ska ges till kommissionen tills vidare från och med [den dag då direktivet träder i kraft].
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 10.9, 13.3 och 16.9 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna akt.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 10.9, 13.3 eller 16.9 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller av rådet har invänt mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 24

Ändring av direktiv (EU) 2019/1937

Direktiv (EU) 2019/1937 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2.1 a ska följande led läggas till som led xi:
”xi) Regler för den inre marknaden som rör transparens och god förvaltning.”
2. I bilagan ska i del I följande nya led läggas till som led K:

”K. Artikel 2.1 a xi – Regler för den inre marknaden som rör transparens och god förvaltning

Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) XXXX/XXXX av den XXXX om fastställande av harmoniserade krav på den inre marknaden vad gäller transparens kring intresserepresentation för tredjeländers räkning och om ändring av direktiv (EU) 2019/1937 (EUT-hänvisning).”

Artikel 25

Rapportering och översyn

1. Senast [*12 månader efter tidsfristen för införlivande*] ska kommissionen lägga fram en rapport om genomförandet av detta direktiv för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.
2. Senast [*fyra år efter tidsfristen för införlivande*] ska kommissionen genomföra en utvärdering av detta direktiv och lägga fram en rapport om de viktigaste resultaten för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.
Utvärderingen ska bedöma direktivets effektivitet och proportionalitet. Den ska bland annat bedöma behovet av ändringar av tillämpningsområdet och effektiviteten hos de skyddsåtgärder som föreskrivs i direktivet. Den får i lämpliga fall åtföljas av relevanta lagstiftningsförslag.
3. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med de uppgifter som är nödvändiga för utarbetandet av de rapporter som avses i punkterna 1 och 2.

Artikel 26

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast [*18 månader efter ikraftträdandet*] sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.
När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.
2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.
3. För medlemsstater som inte har infört euron ska beloppen i detta direktiv, för alla direktiv som fastställer dessa belopp, räknas om till nationell valuta genom tillämpning av den växelkurs som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* dagen för respektive direktivs ikraftträdande.

Vid omräkning till nationell valuta för de medlemsstater som inte har infört euron får de belopp i euro som fastställs i detta direktiv ökas eller minskas med maximalt 5 % för att man ska kunna uppnå jämna belopp i de nationella valutorna.

Artikel 27

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

- 1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET**
 - 1.1. Förslagets eller initiativets beteckning**
 - 1.2. Berörda politikområden**
 - 1.3. Förslaget eller initiativet avser**
 - 1.4. Mål**
 - 1.4.1. Allmänt/allmänna mål:*
 - 1.4.2. Specifikt/specifika mål:*
 - 1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas*
 - 1.4.4. Prestationsindikatorer*
 - 1.5. Motivering till förslaget eller initiativet**
 - 1.5.1. Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*
 - 1.5.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av olika faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med "mervärdet av en åtgärd på unionsnivå" i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*
 - 1.5.3. Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder*
 - 1.5.4. Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument*
 - 1.5.5. En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning*
 - 1.6. Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet**
 - 1.7. Planerad(e) genomförandemetod(er)**
- 2. FÖRVALTNING**
 - 2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering**
 - 2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem**
 - 2.2.1. Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*
 - 2.2.2. Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*
 - 2.2.3. Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*
 - 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter**

- 3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET**
- 3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel**
- 3.2. Förslagets beräknade budgetkonsekvenser på anslagen**
 - 3.2.1. Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen*
 - 3.2.2. Beräknad output som finansieras med driftsanslag*
 - 3.2.3. Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen*
 - 3.2.3.1. Beräknat personalbehov*
 - 3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*
 - 3.2.5. Bidrag från tredje part*
- 3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna**

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets beteckning

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om fastställande av harmoniserade krav på den inre marknaden vad gäller transparens kring intresserepresentation för tredjeländers räkning och om ändring av direktiv (EU) 2019/1937

1.2. Berörda politikområden

Inre marknaden och demokrati

1.3. Förslaget eller initiativet avser

en ny åtgärd

en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd⁷⁴

en förlängning av en befintlig åtgärd

en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.4. Mål

1.4.1. Allmänt/allmänna mål:

Det allmänna målet med detta förslag är att säkerställa en väl fungerande inre marknad för intresserepresentation för tredjeländers räkning.

1.4.2. Specifikt/specifika mål:

Specifikt mål nr 1

Att föreskriva harmoniserade transparensåtgärder för intresserepresentation för tredjeländers räkning.

Specifikt mål nr 2

Att säkerställa en effektiv tillsyn av de skyldigheter som fastställs i direktivet.

Specifikt mål nr 3

Att säkerställa ett effektivt gränsöverskridande samarbete mellan de behöriga nationella myndigheterna i syfte att säkerställa ett fullständigt och ändamålsenligt genomförande av direktivet.

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

En mer homogen politisk strategi i hela unionen när det gäller intresserepresentation för tredjeländers räkning kommer att skapa större klarhet och förutsägbarhet för företag, medborgare och andra berörda parter och underlätta den inre marknadens funktion.

För medlemsstaterna:

⁷⁴ I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

Medlemsstaterna skulle behöva se till att det finns nationella öppenhetsregister för intresserepresentation för tredjeländers räkning och att de täcker de verksamheter som omfattas av lagstiftningen. Medlemsstater som för närvarande inte har några sådana system skulle vara skyldiga att utveckla och genomföra en ny ram för transparens och inrätta ett register. Detta skulle innebära utveckling, genomförande och regelbundet underhåll av ett offentligt tillgängligt nationellt register och inrättande av relevanta behöriga myndigheter. De återstående medlemsstaterna skulle vara skyldiga att ändra befintliga transparensystem som är inriktade på intresserepresentation i allmänhet. Omfattningen av dessa förändringar kommer att bero på de befintliga systemens särdrag när det gäller viktiga parametrar såsom de befintliga kravens omfattning, typ och karaktär samt typer av övervaknings- och efterlevnadsmekanismer.

Förutom att genomföra regelsystem och register som är förenliga med regelverket skulle medlemsstaternas myndigheter också delta i en rådgivande grupp på unionsnivå och delta i det administrativa samarbetet mellan behöriga nationella myndigheter. För att begränsa den administrativa bördan skulle informationsutbytet mellan de nationella myndigheterna samt mellan myndigheterna och kommissionen ske via informationssystemet för den inre marknaden (*IMI-systemet*) för administrativt samarbete mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter på politikområden som rör den inre marknaden.

I den studie som kommissionen genomförde till stöd för förslaget uppskattades att medlemsstaternas myndigheter skulle ådra sig de kostnader som beskrivs nedan.

För det första är kostnaderna för att bekanta sig med det nya regelverket engångskostnader för genomförandet under år 1 för myndigheter i alla 27 medlemsstater. De totala kostnaderna beräknas uppgå till mellan 1 500 euro och 4 600 euro för alla myndigheter i medlemsstaterna.

För det andra omfattar kostnaderna för att säkerställa ett lämpligt register kostnader för utrustning för att upprätta eller ändra ett register samt årliga underhållskostnader. I den studie som låg till grund för initiativet uppskattades att underhållskostnaderna skulle kunna uppgå till mellan 65 000 euro och 585 000 euro för de tolv myndigheter i medlemsstaterna som saknar befintliga it-verktyg. För åren 2–10 under den tioåriga tidshorisonten skulle detta motsvara cirka 585 000–5 270 000 EUR. För de femton medlemsstater som har befintliga register uppskattades det i studien att uppdateringen av dem för att inkludera datafält om de aspekter av intresserepresentation som rör tredjeländer inte kommer att leda till någon märkbar ökning av underhållskostnaderna på grund av det begränsade antalet enheter som omfattas av insatsen. De årliga it-underhållskostnaderna för dessa medlemsstater kommer därför att betraktas som löpande kostnader.

För det tredje finns det kostnader för att säkerställa ett lämpligt förvaltnings-, övervaknings- och verkställighetssystem som skulle kunna omfatta de oberoende tillsynsmyndigheterna, bland annat för att inrätta och driva ett nytt system eller ändra och driva ett befintligt system. Dessa kostnader kommer att vara återkommande under åren 2–10. De uppskattade unionstäckande kostnaderna skulle ligga på mellan cirka 565 000 euro och 848 000 euro per år och mellan 5,65 och 8,48 miljoner euro under en tioårsperiod.

Genomförandet av initiativet skulle i sin tur leda till flera fördelar.

För det första är den främsta fördelen ökad transparens och förståelse för marknaden för intresserepresentation för tredjeländers räkning. Förbättrade mekanismer för informationsutbyte mellan medlemsstaternas myndigheter skulle också göra det möjligt att synliggöra och övervaka tredjeländers intresserepresentation. Förslaget skulle kunna främja förtroendet mellan olika enheter och öka den offentliga sektorns förtroende för rollen, avsikterna och praxisen för enheter som bedriver intresserepresentation för tredjeländers räkning på den inre marknaden.

För det andra, och utöver dessa direkta fördelar, förväntas förekomsten av en rättslig ordning och tillhörande register över intresserepresentation för tredjeländers räkning ha en positiv indirekt inverkan på medvetenheten om frågor som rör intresserepresentation för tredjeländers räkning.

Det är dock viktigt att betona att vissa utmaningar kvarstår, såsom övervaknings- och verkställighetsutmaningar på grund av risken för att oseriösa aktörer inte kommer att registrera sig och fortsätta att bedriva sin verksamhet på ett oetiskt sätt.

För privata organisationer:

För det första skulle dokumenteringsskyldigheterna för företag som bedriver intresserepresentation bestå av en första bedömning av alla potentiella åtaganden för tredjeländer, insamling av viktig information om den enhet i tredjeland som är representerad och en bedömning av de olika typer av risker som är förknippade med det framtida engagemanget. I den studie som genomfördes för kommissionens räkning och i samrådsprocessen konstaterades att många leverantörer av tjänster för kommersiell intresserepresentation redan bedriver viss verksamhet som skulle kunna utgöra dokumentering, men att denna verksamhet ofta är informell. Förslaget skulle därför kräva en formalisering av befintlig dokumenteringsverksamhet i samband med åtaganden för tredjeländer.

För det andra förväntas kostnader för förtrogenhet. Sådana kostnader skulle huvudsakligen vara engångskostnader och bäras under det första året av ramens ikraftträdande. Det finns två nivåer av kostnader för anpassning: grundläggande kostnader för anpassning och utökade kostnader för anpassning. Kostnaderna för grundläggande förtrogenhet kräver att ett stort antal enheter lägger ner lite tid på att granska lagtexten och tillhörande vägledning. I den studie som genomfördes för kommissionens räkning uppskattades att sådana kostnader för alla enheter som utför intresserepresentation för tredjeländers räkning på den inre marknaden skulle uppgå till mellan cirka 71,2 miljoner euro och 213,5 miljoner euro, med cirka 20–60 euro per organisation. Kostnader för utökad förtrogenhet innebär att ett mycket mindre antal enheter som omfattas av initiativet måste ägna mer tid åt att granska lagtexten och tillhörande vägledning, men också för att bedöma de praktiska konsekvenserna, utveckla efterlevnadsstrategier och fördela ansvaret för efterlevnadsuppgifter. Dessa kostnader skulle uppgå till mellan cirka 57 000 euro och 256 000 euro, cirka 80–240 euro per organisation.

För det tredje skulle de administrativa kostnaderna omfatta inledande registreringskostnader, initiala kostnader för uppdatering av information och löpande kostnader för offentliggörande av information. När det gäller inledande registreringskostnader skulle information om de registreringskyldigheter och registreringsformaliteter som fastställs i detta direktiv finnas tillgänglig via den gemensamma digitala ingången, som via webbportalen Ditt Europa inrättar en enda kontaktpunkt som ger företag och medborgare information om regler och förfaranden på den inre marknaden, på alla förvaltningsnivåer och direkt, centraliserad och

guidad åtkomst till hjälp- och problemlösningstjänster samt till ett brett spektrum av helt digitaliserade administrativa förfaranden. Registreringsförfarandet är dessutom helt onlinebaserat och för att underlätta vidareutnyttjande av uppgifter organiserat enligt principen att de bara behöver lämnas en gång.

Den studie som låg till grund för utarbetandet av förslaget innehöll olika kostnadsberäkningar beroende på storleken på de enheter som kommer att omfattas av tillämpningsområdet. Totalt beräknas dessa kostnader uppgå till mellan 590 000 euro och 3,5 miljoner euro, och till cirka 828–3 314 euro per organisation. Dessa kostnader förväntas sedan ligga kvar på samma nivå år efter år. Över en tioårig tidshorisont kommer detta att uppgå till en total kostnad på omkring 5,9–35,4 miljoner euro. Undersökningen visade särskilt att mikroenheter kommer att bära de minsta kostnaderna. I studien konstaterades det nämligen att 97,3 % av de enheter som omfattas av förslaget är mikroföretag (som definieras som mindre än 10 heltidsekvivalenter), som förväntas ådra sig genomsnittliga kostnader per enhet på 828 euro.

För det fjärde, för dokumenteringsverksamhet, tyder den återkoppling som samlats in under genomförandet av studien på att kostnaderna i samband med denna verksamhet skulle kunna karakteriseras som löpande kostnader, vilket innebär att inga tillkommande kostnader läggs till insatsen.

Omvänt kommer förslaget också att medföra flera fördelar för enheter som utför intresserepresentation för tredjeländers räkning på den inre marknaden inom ramen för tillämpningsområdet.

För det första skulle detta avskaffande av den befintliga fragmenteringen underlätta tillhandahållandet av tjänster i flera medlemsstater, eftersom endast en registrering skulle vara nödvändig. Detta skulle avsevärt förenkla processen för att komma in på en ny marknad eller arbeta över gränserna inom unionen för att tillhandahålla intresserepresentation.

För det andra skulle förslaget skapa lika villkor och ökad rättssäkerhet för intresserepresentation för tredjeländer. Detta skulle uppnås genom att alla marknadsaktörer åläggs att följa tydliga regler för marknadsdeltagande, till exempel när det gäller skyldigheten att registrera sig och tillhandahålla samma information, samt att genomföra harmoniserad dokumenteringsverksamhet. Detta skulle säkerställa att alla ekonomiska aktörer omfattas av samma regler på hela den inre marknaden och undanröja den befintliga fragmenteringen av reglerna.

För det tredje skulle förslaget bidra till att normalisera legitim intresserepresentationsverksamhet som bedrivs för tredjeländers räkning genom ökad transparens och ökat förtroende för denna sektor. Detta skulle ge svar på viktiga frågor, t.ex. vem som försöker påverka det politiska beslutsfattandet och i vilka frågor, samt ge incitament till etiskt beteende.

1.5. Motivering till förslaget eller initiativet

1.5.1. Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet

Detta förslag kommer att genomföras stegvis. När detta direktiv träder i kraft kommer med att anpassa IMI-systemet till direktivets behov att inledas, i syfte att koppla samman medlemsstaternas behöriga myndigheter innan införlivandeperioden löper ut.

Preliminär tidsplan för genomförandet:

- 2024 Ikraftträdande av direktivet och anpassning av IMI-systemet.
- 2025/2026 Medlemsstaternas införlivande och tillämpning.

1.5.2. *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av olika faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet av en åtgärd på unionsnivå” i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

Skäl för åtgärder på unionsnivå (ex ante)

Flera medlemsstater har lagstiftat eller är på väg att lagstifta om insyn i intresserepresentation. Eftersom dessa regler skiljer sig åt i fråga om räckvidd, innehåll och effekt uppstår ett fragmenterat ramverk av nationella regler och riskerna ökar, särskilt när det gäller intresserepresentation för tredjeländers räkning. Detta äventyrar ett effektivt utövande av friheten att tillhandahålla tjänster i unionen. Endast åtgärder på unionsnivå kan lösa detta problem, eftersom reglering på nationell nivå skulle syfta till att säkerställa insyn i intresserepresentation i det egna offentliga livet, och därför inte lägga särskilt stor vikt vid för hindren för gränsöverskridande intresserepresentation. Nationella regler skulle inte heller systematiskt ta itu med tredjeländers åtgärder som syftar till att i det fördolda påverka beslutsfattandet i unionen.

1.5.3. *Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder*

Faktaunderlaget för detta förslag bygger på intern och extern forskning, omfattande samråd, bilaterala möten med berörda parter och stöddes av en extern studie.

Vägledning från internationella standardiseringsorgan, däribland Europarådet och Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD), beaktades. De rekommenderade särskilt rättslig reglering av lobbyverksamhet i samband med offentligt beslutsfattande samt transparens och integritet i samband med lobbyverksamhet och utländsk finansiering, samtidigt som de erinrade om vikten av att respektera de grundläggande rättigheterna.

Förslaget bygger också på den terminologi och de begrepp som används inom ramen för EU:s öppenhetsregister.

1.5.4. *Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument*

Detta förslag ingår i ett åtgärdspaket för att försvara demokratin mot dolt utländskt inflytande som kommissionens ordförande Ursula von der Leyen tillkännagav i sitt tal om tillståndet i unionen 2022. Paketet kompletterar de insatser som redan har gjorts på EU-nivå inom ramen för den europeiska handlingsplanen för demokrati. Utöver detta initiativ innehåller paketet särskilda åtgärder i valfrågor inför valet till Europaparlamentet och åtgärder för att stärka civilsamhällets demokratiska utrymme och främja ett inkluderande och effektivt samarbete mellan offentliga myndigheter och civilsamhällesorganisationer och medborgare. Alla dessa åtgärder syftar till att stärka den demokratiska motståndskraften inifrån.

Förslaget ingår i en rad initiativ som återspeglar en proaktiv strategi för att integrera unionens värden i det europeiska samhället. Sedan 2020 har den årliga rapporteringscykeln om rättsstatsprincipen undersökt de lagar och institutioner som

står i centrum för demokratiernas arbete. Dessutom syftar det senaste initiativet mot korrupktion till att skydda demokratin och samhället mot korrupktionens skadliga effekter.

1.5.5. En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning

De kostnader som krävs för att anpassa IMI för att möjliggöra det administrativa samarbete mellan de behöriga nationella myndigheterna som föreskrivs i detta förslag kommer att finansieras genom programmet för medborgare, jämlikhet, rättigheter och värden.

1.6. Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet

begränsad varaktighet

- verkan från och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ till och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ
- budgetkonsekvenser från och med YYYY till och med YYYY för åtagandebemyndiganden och från och med YYYY till och med YYYY för betalningsbemyndiganden.

obegränsad varaktighet

- Efter en startfas 2024–2025/2026,
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7. Planerad(e) genomförandemetod(er)

Direkt förvaltning som sköts av kommissionen

- av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer
- av genomförandeorgan

Delad förvaltning med medlemsstaterna

Indirekt förvaltning genom delegering av budgetgenomförandet till

- tredjeländer eller organ som de har utsett
- internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- EIB och Europeiska investeringsfonden
- organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen
- offentlighetsrättsliga organ
- privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de ges tillräckliga ekonomiska garantier
- organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som ges tillräckliga ekonomiska garantier
- organ eller personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den relevanta grundläggande rättsakten.
- *Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".*

Anmärkningar

Förslaget kommer att utnyttja IMI-systemet för administrativt samarbete mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter.

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder

Genomförandet av direktivet kommer att ses över ett år efter det att tidsfristen för införlivande har löpt ut. Kommissionen kommer att rapportera om sina slutsatser till Europaparlamentet och rådet.

Fyra år efter tidsfristen för införlivande kommer kommissionen att göra en utvärdering av direktivet.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. *Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*

Det administrativa samarbetet mellan de behöriga myndigheterna enligt förslaget kommer att utnyttja det redan befintliga informationssystemet för den inre marknaden som drivs av kommissionen (GD Inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag). I detta syfte utvidgas tillämpningsområdet för informationssystemet för den inre marknaden (IMI-systemet). Detta kräver att resurser används för att anpassa IMI-systemet till det föreslagna direktivets behov.

Detta förslag ändrar inte systemets genomförandemetod, finansieringsmekanism, betalningsvillkor och kontrollstrategi som redan finns och tillämpas av kommissionen.

2.2.2. *Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*

Den främsta identifierade risken rör förseningar och kostnadsöverskridanden på grund av oförutsedda problem med it-genomförandet när det gäller anpassningen av informationssystemet för den inre marknaden. Denna risk begränsas av det faktum att IMI-systemet redan finns och att den berörda kommissionsavdelningen har tidigare erfarenhet av att anpassa systemet till nya affärsbehov.

2.2.3. *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

Detta initiativ påverkar inte kostnadseffektiviteten för kommissionens befintliga kontroller.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategi för bedrägeribekämpning.

Denna finansieringsöversikt gäller personalutgifter samt upphandling och standardregler för denna typ av utgifter gäller.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgifter	Bidrag			
	Antal	Diff./Icke-diff. ⁷⁵	från Eftaländer ⁷⁶	från kandidatländer och potentiella kandidater ⁷⁷	från andra tredjeländer	övriga inkomster avsatta för särskilda ändamål
2b	07 06 04: Skydd och främjande av unionens värden	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

⁷⁵ Diff. = differentierade anslag / Icke-diff. = icke-differentierade anslag.

⁷⁶ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁷⁷ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Förslagets beräknade budgetkonsekvenser på anslagen

3.2.1. Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen

- Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande⁷⁸:

Anslag som redan finns tillgängliga inom ramen för den ekonomiska programplaneringen för programmet för medborgare, jämlikhet, rättigheter och värden kommer att stödja detta initiativ.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	2b	”Resiliens och värden”
---	----	------------------------

GD Rättsliga frågor			År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	TOTALT (*under den nuvarande fleråriga budgetramen ⁷⁹)
☒ Driftsanslag							
07 06 04: Skydd och främjande av unionens värden	Åtaganden	(1a)	0,125	0,125	0,025	0,025	0,3
	Betalningar	(2a)	0,125	0,125	0,025	0,025	0,3
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program ⁸⁰							

⁷⁸ De föreslagna åtgärderna kommer att finansieras inom de anslag som tilldelats det relevanta utgiftsprogrammet för perioden 2021–2027 och kommer inte att kräva några ytterligare finansiella medel från unionens budget.

⁷⁹ De framtida budgetkonsekvenserna av detta initiativ för åren efter 2027 påverkar inte den fleråriga budgetramen efter 2027.

⁸⁰ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

		(3)					
TOTALA anslag för GD Rättsliga frågor	Åtaganden	=1a+1b+3	0,125	0,125	0,025	0,025	0,3
	Betalningar	=2a+2b +3	0,125	0,125	0,025	0,025	0,3

☒ TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)	0,125	0,125	0,025	0,025	0,3
	Betalningar	(5)	0,125	0,125	0,025	0,025	0,3
○ TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program		(6)					
TOTALA anslag för RUBRIK 2b i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+ 6	0,125	0,125	0,025	0,025	0,3
	Betalningar	=5+ 6	0,125	0,125	0,025	0,025	0,3

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”
---	----------	---------------------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	TOTALT
GD Rättsliga frågor						
☒ Personalresurser		0,513	0,513	0,513	0,513	2,052
☒ Övriga administrativa utgifter				0,05	0,05	0,1
TOTALT GD Rättsliga frågor		0,513	0,513	0,563	0,563	2,152

TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	0,513	0,513	0,563	0,563	2,152
---	--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	TOTALT
TOTALA anslag för RUBRIK 2b och 7 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	0,638	0,638	0,588	0,588	2,452
	Betalningar	0,638	0,638	0,588	0,588	2,452

3.2.2. Beräknad output som finansieras med driftsanslag

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Mål- och resultatbeteckning ↓	Typ ⁸¹	Genomsnittliga kostnader	År 2024		År 2025		År 2026		År 2027		År 2028		År 2029		År 2030		TOTALT		
			RESULTAT																
			Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Totalt antal
SPECIFIKT MÅL nr 3 ⁸²																			
Utveckla IMI-modulen	It-system	0,125	1	0,125	1	0,125												1	0,25
Underhålla IMI-modulen	It-system						1	0,025	1	0,025								1	0,05
Delsumma för specifikt mål nr 3			1	0,125	1	0,125	1	0,025	1	0,025								2	0,3
TOTALT			1	0,125	1	0,125	1	0,025	1	0,025								2	0,3

⁸¹ Output är produkter och tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).

⁸² Mål som redovisats under punkt 1.4.2: ”Specifikt/specifika mål...”.

3.2.3. Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen

- Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	TOTALT
--	------------	------------	------------	------------	--------

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen					
Personalresurser	0,513	0,513	0,513	0,513	2,052
Övriga administrativa utgifter			0,05	0,05	0,1
Delsumma för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	0,513	0,513	0,563	0,563	2,152

Utanför RUBRIK 7⁸³ i den fleråriga budgetramen					
Personalresurser					
Andra utgifter av administrativ art					
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen					

TOTALT	0,513	0,513	0,563	0,563	2,152
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

⁸³ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.3.1. Beräknat personalbehov

- Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027
20 01 02 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	3	3	3	3
20 01 02 03 (vid delegationer)				
01 01 01 01 (indirekta forskningsåtgärder)				
01 01 01 11 (direkta forskningsåtgärder)				
Annan budgetrubrik (ange vilken)				
20 02 01 (kontraktanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)				
20 02 03 (kontraktanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)				
XX 01 xx yy zz ⁸⁴	- vid huvudkontoret			
	- vid delegationer			
01 01 01 02 (kontraktanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)				
01 01 01 12 (kontraktanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)				
Annan budgetrubrik (ange vilken)				
TOTALT	3	3	3	3

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	3 heltidsekvivalenter för den rådgivande gruppens sekretariat samt för att bistå IMI-teamet med politiska och affärsmässiga bidrag både under genomförandet av projektet och efter det att IMI-modulen har tagits i drift.
Extern personal	

⁸⁴ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

Förslaget/initiativet:

- kan finansieras fullständigt genom omfördelningar inom den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.

Kommissionen kommer att använda medel som redan finns tillgängliga inom ramen för budgetplaneringen för programmet för medborgare, jämlikhet, rättigheter och värden för att stödja detta.

- kräver användning av den outnyttjade marginalen under den relevanta rubriken i den fleråriga budgetramen och/eller användning av särskilda instrument enligt definitionen i förordningen om den fleråriga budgetramen.
- kräver en översyn av den fleråriga budgetramen.

3.2.5. Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet:

- innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter
- innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År N ⁸⁵	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilken extern organisation eller annan källa som bidrar till finansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom medfinansiering								

⁸⁵ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras. Ersätt "n" med det förväntade första genomförandeåret (till exempel 2021). Detsamma för följande år.

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - Påverkan på egna medel
 - Påverkan på andra inkomster
 - Ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna ⁸⁶					För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)	
		År N	År N+1	År N+2	År N+3			
Artikel								

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

⁸⁶ Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.